

საქართველოს



იმისთანა წმინდა საძმეში,
ბოგობივ ბეჭდუდ სიფყვას,
ფყილებით და ჭბობით ბუდთის
გაფანა ყულა უჯადისდბაჭე
უსაბაგლესია.



დაარსებულია
1918 წელს.



პარასკევი, 13 დეკემბერი, 2013 წელი.

№241 (7369)

რესპუბლიკა

ელექტრონული ფოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@wanex.ge

ვებ გვერდი: www.open.ge

ფასი 50 თეთრი.

სააკაშვილის უარანობებს „ქართულ ოცნებაში“ ლობირებენ

მმართველ კოალიციას წინასაარჩევნოდ პოლიტიკური ქულები აუცილებლად დასჭირდება, არ არის გამორიცხული კომისიამ მუშაობა მომავალი წლიდან დაიწყო და ივნისამდე, ანუ თვითმმართველობის არჩევნებამდე რამდენიმე ხმაურიანი საქმეც დადოს.

3



სხვირიდან ქმარი თუ ეპროკავშირის სამართალი? 4

სასაღებო-ჯიპებიანი მთავრობა და ღატაკთა პრემია 6

ეროვნული მეცნიერების მომავლისათვის 5

მმართველი კოალიცია ქარცხცლში აღმოჩნდა - ბიუჯეტის პროექტში პენსიების გადიდების ნაცვლად უმოთხავეაზებულა სახელმწიფო აპარატის წევრებისა და ხელფასის გაზრდა 8



როგორ (მერ)
უეხვდი ნელსონ
მანდელას
გარდასვენებაზე
ოცნოდა
ღლით აღრე 9

ბავშვთა პოლიკლინიკას მოზრდილებისა მიაყოლეს 7



რასაც ჩვენს გაზეთში წაიკითხავ, სხვაგან ვერ ნახავ!..

2

ადამიანი თავის ადგილზე



მიჩუიკ სიკაითის მთავალი

საქართველოს ისტორიაში ერთ-ერთი ყველაზე სწორი და წარმატებული ფიქარი

ბმბს წინათ, თვითონ ახსენა თავისი ასაკი... ხომ ვიცოდით, მაგრამ ვერაფრით ვაცნობიერებდით... სად ბატონ ჯემალ პლიგაშვილის შემართება, ენერგია, სიცოცხლის ხალისი, შრომის უნარი და სად 75 წელი. უცბად გაგაცნობიერეთ: თუ ცხოვრობ, ისე უნდა იცხოვრო, 75 წლის ასაკშიც მაგალითს აძლევდე შენზე ახალგაზრდებს.

ჯემალ ალიბეგაშვილი — საქართველოს ისტორიაში ერთ-ერთი ყველაზე ცნობილი და წარმატებული ფიქარი, 100-ზე მეტი რაციონალიზატორული წინადადების ავტორი, გამომგონებელი, მენარმე, შესანიშნავი შვილი და ძმა, დიდი ოჯახის მესვეური, მეგობრებისა და ნათესავების იმედები და ახალგაზრდები სათვის ნათელი მაგალითი ...

მისი მამა აკაკი ალიბეგაშვილი საქართველოში საფეიქრო დარგის განვითარების ერთ-

ერთი პიონერი იყო. მისი უშუალო მონაწილეობით შეიქმნა თბილისის პოლიტექნიკურ უნივერსიტეტში მსუბუქი მრეწველობის ფაკულტეტი, რომელსაც თვითონვე ჩაუდგა სათავეში. სამწუხაროდ, ის ძალიან ადრე წაივდა ამ ქვეყნიდან. 3 წლის ჯემალი და მისი 10 თვის და — ჯილდა, ასე მოულოდნელად დაქვრივებულ ულამაზეს ქალბატონს, 23 წლის თამარ ბოჭორიშვილს დარჩა აღსაზრდელად. ქალბატონი თამარი მათემატიკის მასწავლებელი იყო, ჭეშმარიტი პედაგოგი. მან და მისმა ოჯახმა უმამობა არ აგრძნობინეს ბავშვებს. ჯემალმაც ადრეული ბავშვობიდანვე შეიცნო დედისა და ბიძების მზრუნველობის სიკეთე, დიდი ოჯახის მადლი, მამის ხსოვნის პატივისცემა. მისი თვისებების ჩამოყალიბებაში დიდი როლი შეასრულა სოფლად პატიოსანი, განათლებული, მშრომელი, კეთილი, სამშობლოზე შეყვარებული ადამიანების გარემოცვაში გატარებულმა ბავშვობის წლებმა.

ბავშვობაშივე იჩინა თავი ჯემალ ალიბეგაშვილის მათემატიკურმა ნიჭმა და ანალიტიკური აზროვნების უნარმა. 1956

წელს მედალზე დაამთავრა საშუალო სკოლა და თბილისის პოლიტექნიკური ინსტიტუტის პოლიგრაფიის სპეციალობის სტუდენტი გახდა. იყო სახელობითი სტიპენდიანტი. წარმატებული ახალგაზრდა გაზეთ „კომუნისტის“ რედაქციაში გაანაწილეს სამუშაოდ. მაგრამ მალევე მიხვდა, რომ მამის გენები სხვა მიმართულებით ეწეოდა. მან სწავლა განაგრძო მოსკოვის საფეიქრო ინსტიტუტში, რომლის დასრულების შემდეგაც მუშაობა დაიწყო ახალდაბნულ თბილისის კამელოური დართვის ფაბრიკაში, სადაც გაიარა შემოქმედებითი ზრდის გზა ქვეოცხტადან მთავარ ინჟინრამდე. შემდეგ იყო წარმატებული კარიერა: შულავერის მატყლის სარეცხი ფაბრიკის მთავარი ინჟინრობა, თბილისის შალის საქსოვი ფაბრიკის და მალე — კამელოური კომბინატის დირექტორობა. პრაქტიკულ საქმიანობას წარმატებით უთანხმებდა საფეიქრო მრეწველობის კვლევით ინსტიტუტში სამეცნიერო მუშაობას. ამ წლებში შეიქმნა მისი რაციონალიზატორული წინადადებების ერთი ნაწილი. ჯემალ ალიბეგაშვილის ხელმძღვანელობით

გამოშვებული საფეიქრო პროდუქცია მუდამ დიდი მოწონებით სარგებლობდა მთელ საბჭოთა კავშირში და აღმოსავლეთ ევროპის ქვეყნებში.

მაგრამ მისი ცხოვრების მთავარი წარმატება იყო და არის ის დიდი სიყვარული და პატივისცემა, რასაც იმის ყველგან და ყოველთვის უანგაროდ დათესილი სიკეთის გამო... ვის ფიზიკურად დახმარებია, ვის — მატერიალურად, ვის — მორალურად. თავის ბავშვობის სოფელში, ჭოლებში, წმინდა გიორგის სახელობის ეკლესიაში ზარები ჩამოჰვიდა დიდი ხნით დაღუპულ სამრეკლოზე. მის არქივში ნახავთ თანამშრომლების, მუშების, თანასოფლელების მადლობის წერილებს, ლექსებს, ნახატებს...

90-იანი წლების ბოლოს, როდესაც საფეიქრო წარმოება პრაქტიკულად სრულიად გაჩერდა საქართველოში, მან ჩამოაყალიბა სააქციო საზოგადოება და სამოქალაქო ომისა და ნგრევის წლებში უდანაკარგად მოახერხა საწარმოს პოტენციალის შენარჩუნება.

ბატონი ჯემალის მიერ წლების განმავლობაში შემუშავებული ცხოვრების რეჟიმი დღე-

საც უცვლელია. დილის 8 საათზე სამსახურშია. მუდამ ახალი გეგმებით არის აღსავსე; ყოველთვის აქვს რამდენიმე ვერსია წარმოების სამომავლო განვითარებისათვის. ამასთანავე, ის განეკუთვნება იმ ბედნიერ ადამიანთა რიცხვს, რომელთაც დილით სამსახურისკენ მიუხაზრიათ, ხოლო საღამოს — შინი-საკენ, ოჯახში. ჰყავს დიდებულ მეფე, სათნო ქალბატონი — ირინა ზვიადაძე, ვისთან ერთადაც წარმატებული შვილები აღუზარდა ჩვენს საზოგადოებას — ექიმი თამარი და იურისტი აკაკი. ოთხი შვილიშვილის — თორნიკეს, სალომეს, ირინასა და ბექას ბაბუაა.

ახლადგამოცემული საქართველოს ისტორიის ოთხტომეული მისი სამაგიდო წიგნია. დარბაისელი თამადაა, რომელიც ყოველთვის საკუთარი ხელით დანერგულ ლეონოს შემოგთავაზებს. ხოლო თუ ბედმა გაგიღიმა და ბატონი ჯემალისა და მისი მეგობრების სუფრაზე მოხვდით, კიდევ ერთხელ დარწმუნდებით, რომ ქართული სუფრა აკადემიაა.

ვეულცავთ, ბატონ ჯემალს ლამაზი ცხოვრების ამ საგული-სხმო თარიღს!

ვუსურვებთ ჯანმრთელობას და დიდხანს სიცოცხლეს იმ ნიჭის ბოლომდე დასახარად, რასაც სიყვარულის, სიკეთის კეთების და შრომის ნიჭი ქვია!

დიმიტრი კორძია, ზურაბ სულაძე, ზაზა სულაძე, ნუგზარ არანისაძე

როდის აღდგება საბარტალი?

იწმინდა თუ არა ხელისუფლება დაპირებული სამართლიანობის აღდგენის პროცესს კვლავ გაურკვეველია. ერთი მხრივ მართლმსაჯულების ხარვეზების დამდგენი კომისიის შექმნა შეჩერდა. მეორე მხრივ, საუბარია იმაზე, რომ ეს მხოლოდ და მხოლოდ დროებითი მოვლენაა და ეს პროცესი აუცილებლად უნდა დაიწყო.

თუ გავითვალისწინებთ, რომ რამდენიმე თვეში უკვე ადგილობრივი თვითმმართველობის არჩევნებია ჩასატარებელი და მმართველ კოალიციას წინასაარჩევნოდ პოლიტიკური ქულები აუცილებლად დასჭირდება, არ არის გამორიცხული კომისიამ მუშაობა მომავალი წლიდან დაიწყოს და ივნისამდე, ანუ თვითმმართველობის არჩევნებამდე რამდენიმე ხმაურიანი საქმეც დადოს.

შეგახსენებთ, რომ კანონპროექტის მიხედვით, კომისიას უნდა შეესწავლა იმ პირთა მიერ შეტანილი განაცხადები, რომლებიც მიიჩნევენ, რომ ისინი უსამართლოდ გაასამართლეს „მძიმე“ და „განსაკუთრებით მძიმე“ დანაშაულებისთვის. „ნაკლებად მძიმე“ დანაშაულებისთვის გასამართლებულებს ასევე ექნებათ უფლება, რომ თავიანთი საქმეების გადახედვა მოეთხოვათ იმ შემთხვევაში, თუ მათ თავისუფლების აღკვეთა მიუსაჯეს.

კანონპროექტის თანახმად, კომისიას ასევე უნდა ჰქონოდა უფლებამოსილება 100 000 ლარზე მეტი ღირებულების დავებიდან წარმოშობილი სამოქალაქო და ადმინისტრაციული საქმეების შესწავლისა.

კომისიას უნდა განეხილა საქმეები, რომლებიც საპროცესო გარიგების შედეგად მოგვარდა - შედგა თუ არა საპროცესო გარიგება კანონით დადგენილი შესაბამისი პროცედურების დაცვით. კანონპროექტის თანახმად, თუ კომისია დაასკვნდა, რომ მართლმსაჯულების ხარვეზს ჰქონდა ადგილი, საქმე სასამართლოს უნდა გადასცემოდა, რათა მას საქმე ახალი გარემოებების საფუძველზე განეხილა.

რესპუბლიკელთა ერთ-ერთი ლიდერის თინა ხიდაშელის განცხადებით, გადაწყვეტილება იმის შესახებ, რომ მართლმსაჯულების ხარვეზების დამდგენი კომისია აღარ შეიქმნება, მიღებული არ არის და პირიქით, პროცესი სასწრაფოდ დასაწყებაა.

„სამართლე გითხრათ, ძალიან გამიკვირდა იუსტიციის მინისტრის განცხადება. როგორც ვიცი, ამგვარი გადაწყვეტილება საბოლოოდ მიღებული არ არის. მიმდინარეობს კონსულტაციები. არ ვიცი, რა ერქმევა — მართლმსაჯულების ხარვეზების დამდგენი კომისია თუ სხვა რამ, მაგრამ ეს პროცესი სასწრაფოდ დასაწყებაა. ასე რომ, გადადებაზე ლაპარაკიც ვერ იქნება“, — აცხადებს გაზეთ „ყველა სიახლესთან“ საუბარში თინა ხიდაშელი.

დამატებითი განმარტების გაკეთება საკუთარ განცხადებასთან დაკავშირებით თავად იუსტიციის მინისტრსაც მოუხდა.

„მე არ მითქვამს რომ კომისია აღარ შეიქმნება. მე ვთქვი, რომ ამ ეტაპზე შეჩერდა პროცესი, რომელზეც იყო მთლიანი, რომ უფრო სწრაფად წავიდოდა... დაისვა კითხვები, რომლებზეც მე პასუხი არ მაქვს, ამაზე პასუხი უნდა გასცეს ეკონომიკურმა გუნდმა. მე ვარ იუსტიციის მინისტრი, რომელ-

სააკაშვილის შარანგიძის „ქართულ ოცნებაში“ ლობიკაბენ

საც ვვალდებოდა რეფორმის მომზადება და რეფორმა მომზადებულია, მაგრამ არსებობს ლეგიტიმური წმინდად ფინანსურ-ეკონომიკური კითხვები“, — განაცხადა თეა წულუკიანმა.

ჩნდება განცდა, რომ ხელისუფლება ცდილობს, საზოგადოების განწყობა და მოთმინება კიდევ ერთხელ მოსინჯოს ამ თემასთან მიმართებაში, განსაკუთრებით წართმეული და ჩამორთმეული ქონების მიმართულებით სამართლიანობის აღდგენის პროცესი შეძლებისდაგვარად განელოს.

როგორც უფლებადამცველი დიმიტრი ლორთქიფანიძე მიიჩნევს, ეს არის საკითხი, რომელიც ძალზე მნიშვნელოვანია და ყველაზე მეტად აწუხებს საზოგადოებას. მისი შეფასებით: „პირველ რიგში, ერთგვარი აუდიტო უნდა ჩატარდეს. ჩვენ გვსმენია სხვადასხვა ციფრები, მაგრამ სინამდვილეში რამდენია, არ ვიცი. ვფიქრობ, რომ ბატონი ფარცხალაძის, შაყულაშვილის და შოთაძის მობილიზება პროკურატურის სისტემის უმაღლეს თანამდებობებზე სწორედ უნდა ემსახურებოდეს ასეთი აუდიტის ჩატარებას. მინდა იმედი მქონდეს, რომ ბატონი ირაკლი ღარიბაშვილი ძალიან მკაცრად გაუფრთხილდება და დიდი პასუხისმგებლობით მოეკიდება საკუთარ თანამდებობას და არ მისცემს საშუალებას პოლიტიკურ ოპონენტებს, რომელთა რიცხვში არიან დამნაშავე რეჟიმის შემოქმედნი, რომ იგი აკრიტიკონ უსაგნოდ.

ამიტომ მიუხედავად მრავალი შეკითხვისა, ურევია თუ არა თავად ფარცხალაძის, შაყულაშვილისა და შოთაძის ხელი წარსული 9 წლის განმავლობაში განვითარებულ მოვლენებში და იმ უკანონოებში, რომელსაც ადგილი ჰქონდა, მათ შორის, ფინანსურ პოლიციაში, ესეც ერთგვარი შეკითხვაა, რომელიც საზოგადოებას აწუხებს. ხვალ თუ მოხდა დისკრედიტაცია, იგივე ფარცხალაძის, ეს, რა თქმა უნდა, ზურგში დანის ჩარტყმა იქნება ღარიბაშვილისთვის“, — თვლის ლორთქიფანიძე.

ექსპერტი გიორგი აბაშიშვილი თვლის, რომ შეიძლება ხელისუფლებას სურვილი ნამდვილად აქვს და ამ სურვილის გულწრფელობაში მას ეჭვი ნამდვილად არ ეპარება, მაგრამ არის ძალზე სერიოზული პრობლემა, რომელიც უკავშირდება ფაქტობრივ რეალობას — როგორ შეიძლება მოხდეს აღნიშნული ქონების დაბრუნება.

„ვეგულისხმობ იმას, რომ თუ პირდაპირი კომპენსაცია იქნება საჭირო ბიუჯეტიდან, ბუნებრივია, ეს ამ ეტაპზე წარმოუდგენელია. მეორე მხრივ, არსებობენ ადამიანები, რომლებმაც ეს ქონება იყიდეს მეორედ და მესამედ, ანუ პატიოსანი მყიდ-

ველები, რომლებმაც ამ ქონებაში გადაიხადეს საბაზრო ფასი — მათაც ვერაფერს ვუზამთ. ან მათ უნდა მიეცეთ კომპენსაცია და ეს ქონება პატიოსნად დაეუბრუნოთ, ან პირიქით, კომპენსაცია თავდაპირველ კანონიერ მფლობელს მიეცეთ. ნებისმიერ, დაახლოებით 99%-ის შემთხვევაში, კომპენსაციამდე მივდივართ, რადგან ეს ქონება ძირითადად გადაყიდულია. ამ რეალობის წინაშე ვდგავართ და ამ დროს ძალიან რთულია, გავარკვიოთ, როგორ შეიძლება ეს ყველაფერი განხორციელდეს“, — აცხადებს აბაშიშვილი.

მისივე აზრით, ბიუჯეტში არ არის ეს თანხა და ძალიან ძნელია რამე არსებითის თქმა. აბაშიშვილი თვლის, რომ ეს გრძელვადიანი პროცესი უნდა იყოს, მაგრამ ამ ეტაპზე შეუძლებელია, სახელმწიფომ დაიფიქსიროს ვალდებულება.

ეს საკითხის ერთი მხარეა, მაგრამ საზოგადოებაში ასევე ძალიან ხშირად საუბრობენ სააკაშვილთან დაახლოებული ბიზნესელის ჩანაცვლებასთან დაკავშირებით. მართალია, ეს ჩანაცვლება რა კონკრეტული სქემით მოხდა, ოფიციალურად უცნობია, მაგრამ არგუმენტად სახელდება ის, რომ წართმეული ბიზნესის თუ ქონების დაბრუნების პრეცედენტი, თუ გამოვრიცხავთ ბიძინა ივანიშვილის მაგალითს, არ გახმაურებულა.

თუმცა, გიორგი აბაშიშვილი არ ეთანხმება მოსაზრებას, რომ რაიმე ტიპის ჩანაცვლება მოხდა.

„მე რასაც ვუყურებ, მნიშვნელოვანი ბიზნესები, რაც იყო საქართველოში, არ გაყიდულა, არ გადაყიდულა მეორე-მესამე პირზე, რამაც შეიძლება გაფიქრებინოს, რომ ვინმე ვინმეს ანაცვლებს. ვიცი, რომ ბევრი პროცესი მიმდინარეობს სასამართლოში და გადანაცვლებებიც არ არის მიღებული. ჩემი აზრით, პირველი რიგის ამოცანა, რაც უნდა გაკეთდეს, რაკი ასე პირდაპირ ვერაფერი დაბრუნდება ფინანსების არარსებობის გამო, არის ის, რომ ხელი-სუფლებამ საკუთარ თავზე აიღოს ეს ვალდებულება“.

სახელისუფლებო კულუარებში კი იმაზეც ლაპარაკობენ, რომ საკადრო პოლიტიკაც იმის მიხედვით ტარდება, რომ სა-მართლიანობის აღდგენის პროცესში ვინმემ ზედმეტი პრინციპულობა არ გამოამჟღავნოს.

„არ მინდა მოვლენებს გავუსწრო და უარყოფითი შეფასებისკენ წარმართო მსჯელობა. ერთი რამ კი ცხადია, თუ მხედველობაში მივიღებთ, რომ განსახილველ კანდიდატებს შორის, რომლებსაც მთავარი პროკურორის ადგილი უნდა დაეკავებინათ, იყვნენ ისეთი კანდიდატები, როგორიცაა კახა კახიშვილი და მათი კანდიდატურის განხილვის მიუხედავად, წარდგენაც კი არ მოხდა, რა თქმა უნდა, მაფიქრებინებს, რომ შესაძლოა, მართლაც გარკვეულ მართვად-რეგულირებად რეჟიმში სხედოდას სამართლიანი სამართლებრივი პირობის აღსრულება.

მსგავსი კანდიდატი რომ ყოფილიყო პროკურორი, იმპერატიულად ვიტყვოდი და კატეგორიულად განვაცხადებდი, რომ ასეთ შემთხვევაში, მართლაც გარდაუვალი პროცესები დაიწყებოდა ამ წართმეული ქონების უპირობოდ დაბრუნებისა“, — მიიჩნევს დიმიტრი ლორთქიფანიძე.

რას ითხოვს ევროკავშირი ჩვენგან?

© „საჩხარლის საფლავს ვეძებ...“

ცხვირიდან ძმარი ადინა — გააშწარა, შავი დღე აყარა, სცემა („სატოვან სიტყვათა თქმანი“. თედო სასოკიას მისედვით).

ევროკავშირთან ასოცირების შეთანხმების პარაფირება, საგვებით სამართლიანად იქნა მიკუთვნებული საქართველოსთვის ისტორიული მნიშვნელობის, პოლიტიკურ მოვლენათა რიცხვს. ამასთან, აღსანიშნავია ის ღირსეულად თავშეკავებული ტონი, რომლითაც ქვეყნის პრეზიდენტი და პრემიერ-მინისტრი გამოესმაურნენ ამ ფაქტს.

ექვტარეშეა, რომ მათ გაცნობიერებული უნდა ჰქონდეთ იმ ურთულესი წინააღობის დაძლევის აუცილებლობა, რაც კანონმდებლობისადმი ჩვენი საზოგადოების ნიპილისტურ დამოკიდებულებაში მდგომარეობს.

ამ ფენომენს ღრმა, ობიექტური, ისტორიული ფესვები აქვს. საბჭოთა პერიოდში კანონები ადამიანისგან განწყენებულად არსებობდნენ, ცხოვრება კი სხვა, დაუნერეულ წესებს იყო დამორჩილებული.

დამოუკიდებლობის აღდგენის შემდეგ აღმოჩნდა, რომ ეროვნული ხელისუფლების თეორიული მცდელობაც კი, რომ სამართლის საფუძველზე ემართა ქვეყანა, პოლიტიკოსი მაფიოზებისთვის მიუღებელი აღმოჩნდა, რის გამოც დაამხეს კიდევ კანონიერი, არაკომპეტენტური ხელისუფლება.

მეორედ მოვლენილი ევროპის მხსნელის და მსოფლიო ტექტონური ძვრების ავტორის ხელში, საქართველოში აღმოჩნდა, რომ ყოფილი კომუნისტური ნომეკლატურისა და მასთან შეზრდილი კრიმინალებისთვის სამართლის და კონონმდებლობის არსებობა საერთოდ აღარ იყო საჭირო, ვინაიდან ქვეყნის განუკითხავად ძარცვასა და გაპარტახებაში უშლიდათ ხელს.

სამართლის ცნება საბოლოოდ დაასამარეს ნაცხროველმა პირანუსელებმა, რომლებმაც ცხოვრებაში კვლავ დააბრუნეს საზოგადოების არსებობისათვის აუცილებელი ეს ძირითადი საფუძვლები, ოღონდ გაუკუღმართებული ფორმით. მათ მიერ შექმნილი ნებისმიერი კანონი, თუ სხვა სამართლებრივი აქტი მიმართული იყო ამ ფიზიკურად მახინჯი და სულიერად გახრწნილი სროვის წევრთა ქვენაგრძნობების დაკმაყოფილებაზე და მათი საუკუნო ბატონობის უზრუნველყოფაზე. ამჟამინდელი ხელისუფლების მცდელობა, როგორმე აღადგინოს საზოგადოებაში სამართლებრივი ნორმებისადმი პატივისცემა და მათადმი მორჩილება, დიდხანს არ ასრულებდა ორი მიზნის გამო. პირველი — ობიექტურად გვაქვს უგვანო კანონმდებლობის მთები, რომლებიც არც ლოგიკას და არც სამართლის ზოგად პრინციპებს არ ექვემდებარებიან. მათზე დაყრდნობით სამართლის აღსრულება იმთავითვე უსამართლობას წარმოშობს. და მეორე — საზოგადოებაში იმდენად დიდია კანონმდებლობის მიმართ აპატივა და ნიპილიზმი, რომ ძნელად წარმოსადგენია ამ პრობლემის მოკლე ან საშუალო პერიოდში დაძლევა.

დღეს არსებული მდგომარეობა დიდი საფრთხეების შემცველია, ვინაიდან საზოგადოება კატეგორიულად მოითხოვს არა სამართლის (რომელსაც ამის აღარც სურვილი და არც იმედო აღარ აქვს), არამედ სამართლიანობის აღდგენას. სამართლიანობის აღდგენის მოკლე გზას გვთავაზობს საქართველოს უზენაესი სასამართლოს ყოფილი თავმჯდომარე და ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს ყოფილი მოსამართლე ბნ მინდია უფრესი, რომელიც მიიჩნევს, რომ არსებობს სამართლის აღდგენის შემდეგი გამოსავალი: „მიაღვეთ იმას, ვინც დაზარალა, ადინე ძმარი ცხვირიდან და ასე აღადგინე მართლმსაჯულება“.

ვინაიდან მოსახლეობის დიდი ნაწილი, საცხებით სამართლიანად, შურისძიების გრძნობითაა გამსჭვალული და ვერ ითმენს მის მტარვალთა თავგასულ ცინიზმს და დაუსჯელობას, ადვილი წარმოსადგენია, რომ მათ ეს წინადადება, მოწოდებად აღიქვან, რაც ემოციურად შეიძლება გამართლებულიც იყოს, მაგრამ, სამწუხაროდ თუ საბედნიეროდ, სამართალი ამ გრძნობას არ ემორჩილება.

ცხვირიდან ძმრის დენის გარდა, არსებობს სამართლის უზენაესობის მიღწევის შორი გზა, რომელსაც, იმედია, და-



ცხვირიდან ძმარი, თუ ევროკავშირის სამართალი?

ვადგებით, თუკი შევეცდებით, დაეუახლოვდეთ ევროპის კავშირს, რომელიც უმთავრესად სამართლის უზენაესობაზეა დაფუძნებული.

იმ მიზნით, რათა გავაცნობიეროთ, თუ სავალდებულოდ შესასრულებელი რა ფორმის, შინაარსის და რაოდენობის სამართლებრივი აქტებთან გვექნება საქმე, თუკი როდესმე ევროკავშირში გავწევრიანდით, ალბათ ამ ეტაპზე მნიშვნელოვანია ამ მონაცემებზე ზოგადი წარმოდგენის შექმნა.

ევროკავშირში ამჟამად მოქმედებს 34,000 - ზე მეტი სამართლებრივი აქტი, სასამართლოს 12 000 გადაწყვეტილება-ვერდიქტი და 52 000 საერთაშორისო სტანდარტი. ყოველ მათგანს, ევროკავშირის მოქალაქეები და კომპანიები პატივისცემით და მორჩილებით ეპყრობიან.

ძალზედ ძნელია ევროკავშირში ძალაში მყოფი სამართლებრივი აქტების ზუსტი რაოდენობის განსაზღვრა, ვინაიდან არ არსებობს ინსტანცია, რომელიც ამ სამართლებრივი აქტების ერთიან, ოფიციალურ სიას გამოაქვეყნებდა.

ევროკავშირის სამართლებრივი აქტებიდან, შესასრულებლად სავალდებულოა რეგულაციები, დირექტივები, გადაწყვეტილებები და საერთაშორისო შეთანხმებები. ისეთი აქტები, როგორიცაა მწვანე ფურცლები — ე.ი. ევროკომისიის წერილობითი მიმართვები, რომელთა მიზანია ახალი პოლიტიკური კურსის შესახებ წინადადებათა თაობაზე დეპუტატებისთვის ხელის შეწყობა და თეთრი ფურცლები — ე.ი. ევროკომისიის წერილობითი მიმართვები, რომლებიც კონსულტაციების შედეგად ადგენენ სპეციფიურ ვალდებულებებს ცალკეულ საკითხებზე და კომუნიკაციები — შესასრულებლად არასავალდებულო არიან. რეკომენდაციებს ზოგჯერ იურიდიული ძალა აქვს. ევროპული საბჭოს და ევროპის პარლამენტის რეზოლუციების გამოყენება შესაძლებელია, რათა სიცხადე შევიდეს და ახალი ინტერპრეტაცია მიეცეს სამართლებრივად სავალდებულო აქტებს.

ევროკავშირის სასამართლოს ვერდიქტს შეუძლია, შეცვალოს ევროპული კანონმდებლობის და ხელშეკრულებათა ინტერპრეტაცია.

ისეთი ევროპული ორგანიზაციების სტანდარტებმა, როგორებიცაა (CEN) — სტანდარტიზაციის ევროპული კომიტეტი, (CENELEC) — ევროპის ელექტრონიკული სტანდარტიზაციის კომიტეტი და (ETSI) ევროპის ტელეკომუნიკაციის სტანდარტიზაციის კომიტეტი — შეიძლება დაავალდებულოს წევრი ქვეყნები, კომპანიები და მოქა-

ლაქეები იმავეგვარად, როგორც რეგულაციებმა.

გაეროს სპეციალიზებული ორგანიზაციების სტანდარტები სავალდებულოა ევროკავშირის ქვეყნებისათვის, თუკი, ამის თაობაზე ევროკავშირსა და გაეროს შორის არსებობს შეთანხმება. ასეთია მაგალითად Codex Alimentarius, რომელიც წარმოადგენს სურსათის შემადგენლობის, მისი წარმოების და უვნებლობის სფეროში საერთაშორისოდ აღიარებული სტანდარტების, ნორმების, სახელმძღვანელო მითითებების და რეკომენდაციების კრებულს. ეს ნორმები ზესახელმწიფოებრივია.

ტექნიკური სტანდარტები, რომლებიც დაფიქსირებულია დირექტივებში ან რეგულაციებში სავალდებულოა შესასრულებლად. მაგალითად Codex Alimentarius-ის სტანდარტები, რომლებიც დასაშვებად მიიჩნევენ ხორცში ჰორმონების არსებობას, უნდა შეასრულონ იმ ქვეყნებმა, რომლებიც ამ სტანდარტების წინააღმდეგი არიან, თუკი მათ არ სურთ, რომ დაჯარიმდნენ ეაჭრობის მსოფლიო ორგანიზაციის მიერ. ევროკომისიის ოფიციალურ ორგანოთა და პირთა მიერ, ევროკომისიის სახელით გაცხადებული გადანყვეტილებები შესასრულებლად სავალდებულოა.

ევროკავშირის სამართლებრივი აქტები შემდეგი შინაარსისაა:

დირექტივები — წევრ-სახელმწიფოებს ავალდებულებენ, მათ იმპლემენტირებას. თუ როგორ განახორციელებს ამას, თავად სახელმწიფოს გადასაწყვეტია. მაგალითად, ევროკავშირის დირექტივა ქიმიურ ნივთიერებებზე (REACH), ძალაში შევიდა ევროკავშირის არჩეულების შემდეგ, 2009 წლის პირველ ივნისს. ამდენად, წევრ-სახელმწიფოს უფლება არ აქვს, აკრძალოს მის ტერიტორიაზე კონკრეტული ქიმიური ნივთიერების გამოყენება, იმ შემთხვევაშიც კი, როდესაც იგი თვლის, რომ ეს ნივთიერება იწვევს კიბოს ან სხვა დაავადებებს. მხოლოდ ევროკომისიას აქვს უფლება, დააყენოს წინადადება ევროკავშირის შესაბამის კანონმდებლობაში ცვლილებათა შეტანის საკითხი. დამოუკიდებლად ეს უფლება არც სახელმწიფოთა პარლამენტებს და არც ევროპულ პარლამენტს არ გააჩნიათ.

რეგულაციები — ევროკავშირის ყველა წევრის პირდაპირ დამავალდებულებელი აქტებია, რომლებიც არ საჭიროებენ ეროვნულ სახელმწიფოთა მთავრობების და პარლამენტების მიერ მათ იმპლემენტირებას. ისინი პირდაპირ გამოყენებადია და სამართლებრივად ძალაში შედიან ამავე დოკუმენტში მითითებული თარიღიდან. უკანონოდ ითვლება სახელმწიფოს მიერ ევროკავშირის რეგულაციების შეცვლა.

გადაწყვეტილებები — სავალდებულოა მხოლოდ ევროკავშირის წევრ-სახელმწიფოების და მოქალაქეებისათვის, რომლებსაც ისინი უშუალოდ ეხებიან.

რეკომენდაციები — ფორმალურად, არასავალდებულო სამართლებრივი აქტებია.

სასამართლოს ვერდიქტები — ევროკავშირის სასამართლოს ვერდიქტები ყველასთვის პირდაპირ დამავალდებულებელია. თუკი სასამართლო ადგენს კანონის მუხლის ახალ ინტერპრეტაციას, ეს ნორმა უნდა შეიცვალოს.

ზოგადად, კანონმდებლობისადმი ჩვენი საზოგადოების დამოკიდებულება ნაკლები ოპტიმიზმის საფუძველს და იმედს იძლევა, რომ საქართველოში ვინმეს, ზემოთ მოყვანილი მონაცემები დააინტერესებს. იმ პირობებში, როდესაც საქართველოს ამჟამინდელი კანონმდებლები იმითაც კი არ ინტერესდებიან თავს, რომ საზოგადოებას განუშინარტონ ახლადმიღებული სამართლებრივი აქტების შინაარსი, ძნელად წარმოსადგენია, თუ ვინ ითავებს ევროკავშირის კანონმდებლობის განმარტებას.

არადა, ამ კანონმდებლობის შესწავლის და შემდგომში მათ საფუძველზე სამართლის აღსრულების გარეშე, ჩვენს მიერ ევროპული განვითარების გზის ძებნა, საყვარელი სულიკოს საფლავის ევროპოვნი მაძიებლის უსასრულო მცდელობას დაემსგავსება.

ბესარიონ კირიხელიძე

© როდის აღდგება საბართალი?

სააკაშვილის შარანბიებს „ქართულ ოცნებაში“ ლოპირებენ

(მასამა ბამრადიძე)

დადგება თუ არა სააკაშვილის ხელყოფის ნაწილში სამართლიანობა, მრავალ ფაქტორს უკავშირდება. ერთია, რომ ხელისუფლებას არ სურდა მოსვლისთანავე ბიზნესის დანერგვა და ეს საკითხი უფლებები არ იქნებოდა, მაგრამ მოხდა ისე, რომ სააკაშვილის კარის ბიზნესმენები დღესაც ისევე კარგად გრძნობენ თავს, უკეთესად თუ არა, როგორც წინა ხელისუფლების დროს. ეს ასეც უნდა ყოფილიყო, რომ არა ერთი მნიშვნელოვანი მომენტი — რა გზით ჩაიგდეს ხელში მათ ეს ბიზნესები თავის დროზე. მაგალითად, სააკაშვილის რეჟიმის დროს ბიზნესში აღზევებული შარანგიები, რომელთა სახელსაც ყოფილი ხელისუფლების დროს წართმეული ბიზნესები უკავშირდებოდა, დღესაც მყარად გრძნობენ თავს. ჩვენი ინფორმაციით, ისინი პრეზიდენტ მარგველაშვილის ინაუგურაციასზე იყვნენ მინვესტორი, რაც ერთგვარი ფესტია, რომელიც მათ დღევანდელ მდგომარეობას უსვამს ხაზს.

დიმიტრი ლორთქიფანიძისთვის გაუგებარია, ხელისუფლება თუ არჩევნებამდე კარტელურ გარიგებებში ამხელდა ნავთობთან დაკავშირებულ ბიზნესებს, სადაც მაგალითად, კუბერაშვილის სახელი აქტიურად ფიგურირებდა, დღეს რატომ დუმს ამ თემაზე.

„მაშინ თუ ხდებოდა იმის დასაბუთება, რომ ამ ბიზნესებიდან მიღებული მოგება ვინაა წრის ინტერესებში იყო, დღეს რატომ აღარ ხდება დასაბუთება იმისა, რატომ არის ნავთობპროდუქტები ძვირი? — ეს ძალზე ლოგიკური კითხვებია, რომელსაც საზოგადოება სვამს და ამასთან დაკავშირებით პასუხები არ არსებობს.“

მეორე — ბატონი ხუხაშვილის მთავარ „რევიზორად“ დანიშნა, რომელმაც ლიად განაცხადა, რომ მასთან აღსარების ჩასაბარებლად დიან პოლიტიკოსები და ბიზნესმენები... გარდა იმისა, რომ ცინიზმს შეიცავს ეს განცხადება, იმ კითხვებზე ირიბი პასუხიც არის, რომელიც ბიზნესების ჩანაცვლებას ეხება — ხომ არ არის ეს დაკავშირებული ბიზნესების გადმობარების

უმტიკინეულო პროცესთან? — აცხადებს დიმიტრი ლორთქიფანიძე.

ექსპერტი დემურ გიორხელიძე თვლის, რომ თუ ერთი წლის განმავლობაში ინტენსიურად არ ხდებოდა ქონების დაბრუნება, ესეც გარკვეული ჯგუფის ლობიერების შედეგი იყო.

„სხვა განწყობა რომ ყოფილიყო, რაღაც ჯგუფი ადამიანებისა მაინც მიიღებდა უკან ჩამორთმეულ ქონებას. ასე არ მოხდა, ანუ, ეს ვიღაცის ინტერესებში არ შედიოდა. ვნახოთ, ახლა ახალი მთავრობა რას იზამს. სამართლიანობა თუ არ აღდგა, იმ ათასობით ადამიანის, რომელიც წინა ხელისუფლების დროს დაზარალდა, რა პასუხი უნდა გაცეთ, სიმართლე გითხრა, არ მესმის“, — აცხადებს გიორხელიძე.

მისივე შეფასებით, არა მარტო შარანგიების ჯგუფს, არც ერთ მონოპოლისტს არაწიური პრობლემა არ შექმნია.

„პირველი რამდენიმე თვე შოკი ჰქონდათ, მაგრამ შემდეგ გავლენიანმა ხალხმა ბატონი

ბიძინა ივანიშვილის ირგვლივ, „დალაგა“ ყველაფერი და დღეს ისინი მშვიდად და კარგად არიან. ამიტომაც არ ვითარდება ეკონომიკა და ამიტომაც არის ეკონომიკური აქტივობა დაბალი. ამიტომაც არის ხელმწიფდომილი ფინანსები ქვეყანაში და ათათასობით ადამიანი ვერ იწვევს ბიზნეს საქმიანობას. ისინი შესანიშნავად არიან დღეს და ხვალაც კარგად იქნებიან, სამაგიეროდ, ჩვენ ყველანი ვიქნებით ისევ მძიმე მდგომარეობაში. სერიოზული პრობლემები სერიოზულად გადაჭრას მოითხოვს. შარანგიებს ხელისუფლებაში დღესაც სერიოზული ლობი ჰყავთ, ეს აშკარაა“, — აცხადებს დემურ გიორხელიძე.

დაიწყებს თუ არა ახალი მთავრობა ერთი წლის განმავლობაში დალაგებული ურთიერთობების დაშლას, ჯერჯერობით ნათელი არ არის. მართალია, ეს საკმაოდ რთული და სათუთი პროცესია, მაგრამ, ალბათ, ღირს ხელისუფლებას მუდმივად ახსოვდეს რისთვის დაუჭირა მას მხარი საზოგადოებამ.

მარიამ თოდაძე

☉ წერილი რედაქციას



მისთვის გათვალისწინებული საქმე



აბთივიცეფულო რედაქციას

უმორჩილესად გთხოვთ, გამოაქვეყნოთ ჩემი ქვემოთ წერილი. საკითხი ეხება დიდი ქართველი მსახიობის რამაზ ჩხიკვაძის ახალგაზსნილ ძეგლს 9 აპრილის ბაღში. დედაქალაქის მერიის ადმინისტრაციის უფროსმა, ქალბატონმა ლუბა კოზმაგამ ჩემი 26 ნოემბრის ალფოთებული წერილი ყურადღების ღირსადაც არ ჩათვალა. ძეგლის გახსნიდან გავიდა 20 დღე, არც სამუშაოები განუახლებიათ და არც რაიმე შეტყობინება გამოუგზავნიათ თუ რას აპირებენ. ვფიქრობ, საზოგადოებამ უნდა იცოდეს ამის შესახებ.

პატივისცემით,
ვახტანგ დავითაია.

თბილისის მერიის აღმინისტრაციის უფროსს, ქალბატონ ლ. კოზმაგას

ძალბატონო ლუბა,

თქვენთვის ცნობილია, რომ 20 ნოემბერს 9 აპრილის ბაღში გაიხსნა რამაზ ჩხიკვაძის ძეგლი (მოქანდაკე ზურაბ წერეთელი, არქიტექტორი ვახტანგ დავითაია), ძეგლის პიედესტალის სამუშაოები, რომელიც, ფაქტობრივად, გახსნიდან 3-4 დღით ადრე დაიწყო, მიმდინარეობდა უპრეცედენტო სიჩქარით, „იერიშის“ რეჟიმში, რამაც გამოიწვია სამუშაოს დაბალი ხარისხი: საერთოდ არ შესრულებულა კეთილმოწყობის სამუშაოები (ბორდიურის გამოცვლა, მოშანდაკება, მობელტვა). ამგვარი ექსტრემალური სიტუაციის შექმნა სრულიად გაუგებარია, რადგანაც პროექტი მერიის არქიტექტურის სამსახურთან შეთანხმდა ჯერ კიდევ 2013 წლის აპრილში, ნებართვა მშენებლობაზე გაცადა უმოკლეს ვადებში. ჩემთვის ასევე გაუგებარია, რატომ არ ვიყავი მიწვეული პიედესტალის დაკვალვაზე და არც დასმის ნიშნული იყო შეთანხმებული ავტორთან, რომ არაფერი ვთქვათ ქვის ჯიშზე. მე ამ ქვის კატეგორიული წინააღმდეგი ვიყავი ქანდაკებისთვის შეუფერებელი ფერის გამო.

ძეგლის ამჟამინდელი მდგომარეობა სამარცხვინოა, ის შეურაცხყოფს რამაზ ჩხიკვაძის ხსოვნას, ასევე ჩემს საავტორო ღირსებას.

აუცილებელია სამუშაოების უმოკლეს ვადაში დამთავრება ავტორის ზედამხედველობით. ველოდები თქვენგან სასწრაფო ზომის გატარებას.

პატივისცემით,
ვახტანგ დავითაია,

ძეგლის ავტორი, საქართველოს გეჟნიკური უნივერსიტეტის სრული პროფესორი, რუსთაველის და სახელმწიფო პრემიების ლაურეატი, ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე, არქიტექტურის საერთაშორისო აკადემიის აკადემიკოსი
26.11.2013 წ.

საკონტაქტო ტელეფონები: 577-73-42-57/222-59-87
ელ. ფოსტა: v.davitai@gtu.ge

☉ ყოფა

სასახლეებ-ჯიპებიანი მთაპრობა და ლატაკთა პრემია

წუთუ ასეთი უსუღგულო მთაპრობების ღირსია ქართველი ხალხი? ჩვენი ხელისუფლების ცნოვრება, მათი მსუფე ხელფასები, ფეშენებელური სახლები (თუ სასახლეები), ძვირადღირებული ავტომობილები და თვითმფრინავებიც კი იმ გაჭირვების ფონზე, რასაც ჩვენი ერი განიცდის, საზოგადოების (თუ ასეთი გვეყავს) აბუჩად აგდებდა. ხალხს ნორმალური პენსიები და ხელფასები როგორ მიეცემა, როცა მთელი სახსრები ჩინოვნიკთა ჯიბეებშია დაღეჟილი. ისინი დიდ სიმდიდრეს დაეპატრონნენ, მხოლოდ გემები და ტანკები აკლიათ და მალე, ალბათ, ამასაც შეიძენენ.

ჩვენს ხელისუფლებას „დემოკრატია“ მხოლოდ ლოზუნგად და საფარად აქვს; კარგად იციან ხალხი არაფერს არ მართავს, ადამიანები მხოლოდ არჩვენებში მხარდასაჭერად ესაჭიროებათ. ამისთვის უამრავ დაპირებებს იძლევიან, 10-20 ლარი თუ მოუმატეს პენსიას ან ხელფასს, ჰგონიათ ააშენეს ქვეყანა; გაჭირვებული ხალხი კი ადვილად „ეზმებმა ანკესზე“. გაბითურებულ ხალხს ჰგონია, თუ მთაპრობა გამოცვალეს, მათი ცხოვრება გაუმჯობესდება. ის კი არ იცის ბევრმა, რომ ხალხისთვის არცერთი მთაპრობა არ შექმნილა, რომ ისინი მხოლოდ პირადი კეთილდღეობისთვის იბრძვიან. ეს „ბრმა პლუტოსები“ ხალხის ხარჯზე ცხოვრობენ, მათი მძარცველები არიან. როგორც პლუტოსმა დაამკვიდრა სოციალური უსამართლობა, ასეთივე უსამართლო წყობა შექმნა ჩვენმა მთაპრობამ დემოკრატიის საფარქვეშ, რამაც ქალის და თავაშვებულობა მოგვითანა. არისტოტელედან დღემდე ვერ გამოინახა დემოკრატიაზე უკეთესი წყობა, რაც ჩვენი პოლიტიკური ელიტის, ფილოსოფოსებისა და მეცნიერების მანკზე მიუთითებს. უნდა შექმნილიყო დემოკრატიაზე უკეთესი პოლიტიკური წყობილება — ზედემოკრატია და ეს პირველ რიგში იქნებოდა სოციალური სამართლი-

ანობის წყობა. სწორედ სოციალური უსამართლობა იწვევს საზოგადოებრივ დაპირისპირებებს, ქალსა და განუკითხაობას, სილატაკეს და მასობრივ ავადმყოფობებს. ღარიბი ადამიანი ავადმყოფად ითვლება, ფსიქოსომატურმა დაავადებებმა რომ ძლიერ იმატა, ესეც ჩვენი დაცემის მაჩვენებელია.

სამარცხვინოა, რომ დღეს, XXI საუკუნეში, ბევრი ადამიანი საკვებს ნაგვის ბუნკერში ეძებს. ამ დროს კი ჩინოვნიკებს უდიდესი ხელფასები აქვთ. რაში სჭირდება ადამიანს თვეში 10-15 ათასი ლარი, როცა სხვას პურის ფული ენატრება? ამ თანხით ხომ ოც ოჯახს მაინც დაავაშურებდით? თუ ფული სამართლიანად გადანაწილდება, იგი ყველას ეყოფა, მაგრამ სამართლიანობა არ დამკვიდრდება, სანამ სინდისის დეფექტი იარსებებს. აბა, თუ უთქვამს რომელიმე ჩინოვნიკს, მე დიდი ხელფასი მაქვს, ჩამომაჭერით და ღარიბებს გაუნაწილეთო. ამის ვაჟაცობა მათ არ გააჩნიათ. პირიქით, უფრო და უფრო მეტს მოითხოვენ და მილიონებზე ისე საუბრობენ, როგორც ერთ ლარზე. ასეთ უნაშუასობას ზღაპარშიც ვერ წაიკითხავთ. ჩვენს ჩინოვნიკებს, სურთ საკუთარ შთამომავლებს დაუტოვონ დიდი სიმდიდრე, დიდი ქონება, ცხოვრება რომ გარანტირებული ჰქონდეთ, მაგრამ ერთ მშვენიერ დღეს „მოვსა განკითხვა ცეცხლითა და მანკებით, რათა შევრან მეფენი ბორკილებით და დიდებულნი მათნი რკინის ხუნდებით“ (ბიბლიური შეგონებიდან)...

დროა, ჩვენი ხელისუფლება კარგად ჩაუკვირდეს ამ სიტყვებს და ყოველი ღონე იხმაროს სოციალური სამართლიანობის დასამკვიდრებლად. წინააღმდეგ შემთხვევაში სოციალური კატასტროფა გარდაუვალი იქნება.

გამია მდინარაძე,
მედიცინის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი

☉ წავალიკა

სიტყვა „ჩემო“ აღაუფოთა ბარამიძე და ნაცვები?!

ერთობ რბილად ნათქვამია სიტყვა „ჩემო“ თქვენს მიმართ, ნუთუ დღემდე ვერ გარკვეულხართ ჩვენი ხელისუფლების ევროპულ არჩევანში? ნუთუ ეჭვქვეშ აყენებთ მთაპრობისა და პარლამენტის თანადგომას უკრაინელი ხალხისადმი? კარგად იცით, მაგრამ უტიფრად გინდათ გადაფაროთ თქვენი „გმირული საქმენი“. მინდა, შეგახსენოთ თქვენი მოწოდება ნულოვანი ტოლერანტობის შესახებ, დაგავიწყდათ 7 ნოემბერი, 26 მაისი? ვის გვერდით იდევით მაშინ, სად იყავით? დაგავიწყდათ ასობით დაშავებული, გარდაცვლილი ადამიანი, უდანაშაულო ახალგაზრდების ჩახოცვა ქუჩებში? რატომ მაშინ ხმას არ იღებდით ბარამიძე, ნაცვებო? დაგავიწყდათ, ხომ „იმედის“ დარბევა? იქნებ ცოცხლების ეპოპეა დაგავიწყდათ? არ გახსოვთ, როგორ ნერგავდით შიშს, ტყუილს, ძალადობას, როგორ ხელყოფდით კანონდარღვევით კერძო საკუთრებას, ანგულისხმებდით საეჭვო ტენდერებს, ახშობდით ქართულ ბიზნესს! ნუთუ დაგავიწყდათ თქვენს მიერ შეთხზული ე.წ. აგენტების — ფორტოგრაფების საქმე, დასმენის, მოსმენის, ფარული ჩანაწერების სამარცხვინო სისტემა, გადატვირთული საპატიმროები. ეროვნულ ღირებულებებთან თქვენი ბრძოლა, განათლების, მეცნიერების სრული დაუფასებლობა, ღვაწლმოსილ ადამიანთა „ჩარეცხვა“, უცხოელებზე კაპიკებად გაყიდული მიწები, სატელევიზიო თევზები „დაპატიმრების“ სამარცხვინო აქტი, „მე-9 არხისთვის“ განკუთვნილი ძვირადღირებული ტექნიკის შეგნებულად დაზიანება, ბიუჯეტის სრულიად არამზნობრივი ხარჯვა, უგემოვნებო შოუები, თქვე-

ნი სასიამოვნო ძვირადღირებულ მოგზაურობანი? დაგავიწყდათ, როგორ „მოუგეთ“ რუსებს ღმირ, როგორ აჩუქეთ ქვეყნის 20 პროცენტი და სამხედრო დიქალი ტექნიკა მზითვად გაატანეთ მტერს?! დამარცხება გაიმარჯვებდა აღიარეთ, ბრძოლის ველზე გმირულად დაღუპულნი და დაჭრილები უპატრონოდ დატოვეთ! ათასობით ლტოლვილს ჭრელაჭრელად გეტყვით აუშენეთ ხრიოკ მინავე და მათთვის დახმარების სახით მიღებული თანხით პრეზიდენტის რეზიდენცია ააშენეთ, ბრძომა დაჩეხეთ ნაჯახით პარლამენტის ძველი შენობა და როგორ გრძნობთ თავს უხარისხოდ ნაგებ, ჯერაც დაუშთავრებელ ახალ შენობაში, რომელიც დახარჯული ზუსტი თანხა და შენობის მიღების აქტი დღემდე არ გვინახავს?

შინაგან საქმეთა ყოფილი მინისტრო ბარამიძე, მოგაგონებ აფრასიძეების გადაბუგულ სახლ-კარს, აღმოდებულ კარმიდამოში დამწვარი ადამიანების გვერდით მჯდომმა კუბდარის დაგემოვნება რომ მოისურვე. ჟვანიას მეგობარო, რატომ დღემდე არაფერს ამბობ მისი სიკვდილის ნამდვილ მიზეზზე? თუ...

ნაცვებო, თქვენმა გმირულმა საქმეებმა ხომ არ დაგლალათ და დაგაჩმორათ?

ადამიანის ღირსების უარყოფილად, ძალადობის, შურის, ღვარძლის, უზნეობის, უსამართლობის, უტიფრობის, თვალთმაქცობის, ფარისევლობის, დიდი ტყუილის მთესველობა, ქვეყნის მოღალატეობა, ყოველივე ამის შემდეგ სიტყვა „ჩემო“ ალგაშფოთათ?!

ლონდა მდინარე

დედაბაბაშის მერიაში გაფაციცებით მუშაობენ ჯერ კიდევ შემორჩენილი სახელმწიფო ობიექტების გასწვრივასა და გაყვანილობაზე, უგულავას კანტორის ხალხი ისე გამალებული ენევა ამ საქმიანობას, თითქოს ეს საკითხი სასწრაფოდ გადასაწყვეტი იყოს, — ამბობენ საპროტესტოები და იქვე დასაწყენი, — ჩქაროვნა, რადგანაც თვითმმართველობის ორგანოების არჩევნები შორს არაა და ყველაფრის გაყვანა უნდა მოასწრონ, რაც მოესწრება, თანხები ამოქაჩონ. როგორც ჩანს, წინასწარვე იცოდნენ, რომ განწირულები არიან.

2012 წლის 20 ნოემბერს თბილისის მერიამ აუქციონზე გამოიტანა მე-13 პოლიკლინიკა, რომელიც ინვესტორმა კახა ლომსაძემ შეისყიდა, არადა, ის მანამდე უკვე იყო ამავე პოლიკლინიკას დაქვემდებარებული ბავშვთა კლინიკის „შუა ქალაქში“ მეპატრონე. მოზრდილთა მომსახურების სამედიცინო დანესებულება მთლიანად შენობიდან გაიყიდა. როგორც ქუჩაში დარჩენის პერსპექტივის მქონე მედიკოსები აცხადებენ, მართალია, მათ ინვესტორი პროფილის 5 წლით შენარჩუნებას პირდება, მაგრამ გაურკვეველია მუდპერსონალის ბედი 5 წლის შემდეგ. ინვესტორის განმარტებით, ეს ესება ბავშვთა კლინიკას, სადაც სწორედ მე-13 პოლიკლინიკის სრული შემადგენლობა თავისი აპარატურითა და ა.შ. შეასახლეს, როგორც ორივე კლინიკის წარმომადგენლები აცხადებენ, აქ 5 წლით კი არა, ორი დღითაც წარმოუდგენელია გამართული მუშაობა, ფართის არნახული სიმძირის გამო. ექიმებმა სამუშაო პირობების გაუმჯობესებისა და მომავლის პერსპექტივაში გარკვევის მოთხოვნით არაერთხელ მიმართეს ახალ მფლობელს. მისგან ბუნდოვანი, არაფრისმთქმელი პასუხების მიღების შემდეგ საქმეში გასარკვევად მერიასაც ესტუმრნენ. აქაც „ნულოვანი“ ყურადღება, გაურკვეველ მდგომარეობაში მყოფებმა მერიის წინ დაიწყეს პერმანენტული აქციების ჩატარება, მოთხოვნები უფრო მრავალფეროვანი გახდა, საპროტესტო გამოსვლებზე გარდა სამუშაო პირობების არარსებობისა, დადგა საკითხი იმის შესახებ, რომ ლომსაძე აპირებს მოზრდილთა მე-13 პოლიკლინიკის საბოლოოდ დაფუძნებას ბავშვთა კლინიკის „შუა ქალაქში“ შენობაში, რაც ფაქტობრივად შეუძლებელს გახდის მუდმივი ბენეფიციარების მომსახურებასაც კი (არა თუ უბნის სხვა მსურველთა), ჩავარდება სახელმწიფო დაზღვევით განსაზღვრული მომსახურება. ორი კლინიკის ერთ შენობაში განთავსება ავტომატურად გამოიწვევს ორივე სამედიცინო დანესებულებიდან მედპერსონალის ავტომატურ შემცირებას, რომელთა შემდგომ ბედზე, დასაქმებაზე არავინ ზრუნავს.

გაჩნდა ახალი პრეტენზიები ინვესტორისადმი, მან მიზეზების ახსნისა და განმარტებების გარეშე სამსახურიდან გაათავისუფლა „შუა ქალაქის“ დირექტორი **ვლადიმერ ზარდალიშვილი** და მის ადგილას თავისი კაცი **ლაშა მიქაუტაძე** დანიშნა, არც მას ემადლიერებიან მედიკოსები, ახალი ხელმძღვანელი სისტემატურად ემოქრება მედიკოსებს სამსახურიდან გაყრით. ადანაშაულებს მათ პოლიკლინიკის თანხების მითვისებაში. პროტესტანტების განმარტებით, ახალ უფროსს დღემდე არ დაუფარია სახელმწიფო გადასახადები, არ გაუცია მედპერსონალის ხელფასები და ა.შ.

ბოლოს აქციებმა ისეთი მწვავე ხასიათი მიიღო, რომ უკვე გაფიცვაში გადაიზარდა. გაფიცული ექიმები ემსახურებოდნენ მხოლოდ იმ პაციენტებს, რომლებიც გადაუდებელ სამედიცინო დახმარებას საჭიროებდნენ.

პროტესტის ამ ფორმამ ცოტათი შეაფუცხუნა მერიის ჩინოვნიკები, აქციის მონაწილეებთან შესახვედრად უგულავამ თავისი ხელდასხმული ხელქვეითი და მოადგილე **ირაკლი აბესაძე** გაავაზნა, მაგრამ მისმა არაკომპეტენტურმა, არაპროფესიონალურმა და „ნაცები-სათვის“ დამახასიათებელმა რიტორიკამ კიდევ უფრო გააღიზიანა, დაზაფრა გაფიცულები. აბესაძემ გაფიცულებს მოუწოდა, როგორმე მოეხერხებინათ და ერთ შენობაში დატეულიყვნენ. მერე კი ჯანდაცვის სფეროში დაგროვილ „ბაგაჟს“ პირი მოხსნა და დაიწყო, მაგრამ რა დაიწყო: „...თუკი ინვესტორი პოლიკლინიკის დახურვას მოინდომებს, ვერც ამაში ვხედავ პრობლემას. რა საჭიროა საერთოდ ბავშვთა პოლიკლინიკა, თუ ბავშვი ცუდად გაიზინდება, საერთოდ საავადმყოფოში მივიყვან, პოლიკლინიკა სულაც არ არის აუცილებელი“. პასუხით გაოგნებული თეთრხალათიანები მერის მოადგილის მოკლე გამოსვლას ასეთ მოკლე შე-



ბავშვთა პოლიკლინიკას მოზრდილებისა და მიაყოლეს



ფასებებს აძლევნ: — **რაც მერი, ის მოადგილე. საცოდავმა** (იგულისხმება აბესაძე — **ზ.ბ.**) **ისიც არ იცის, რომ ფასები პოლიკლინიკასა და საავადმყოფოებს შორის მკვეთრად განსხვავდება ერთმანეთისგან.**

გაფიცულები ძველი დირექტორის თანამდებობაზე აღდგენას ითხოვენ, მიქაუტაძის შენობაში მოშვებას კი არ აპირებენ.

საპირისპირო მოსაზრებები

ბავშვთა კლინიკა „შუა ქალაქში“ მფლობელი კახა ლომსაძე აცხადებს, რომ არ გეგმავს არავითარ საკადრო ცვლილებებს. ამავე დროს, არ უარყოფს მისი ბრძანებით კლინიკის ყოფილი დირექტორის განთავისუფლებას, რადგანაც იგი „მედპერსონალთან დამოკიდებულებაში მეტისმეტად სუსტი იყო“. იგი ამბობს, რომ **მერიის მიერ აუქციონზე გამოტანილი კლინიკა კანონის სრული დაცვით შეიძინა და პირობებით გათვალისწინებული ყველა ვალდებულებაა შესასრულებელი. რომ არ შევასრულო, სასამართლოში მიჩივლებენ**, — ამბობს ლომსაძე და განაგრძობს, — **მერიას სულ არ აინტერესებს, არის თუ არა ჩემსა და მედპერსონალს შორის შეთანხმება მიღწეული. მთავარია, ვალდებულებები შესრულდეს. ინვესტორი იმასაც ამბობს, წმენდა კლინიკებში არ იგეგმება, ადმინისტრაციები კი შეიცვლება.**

ახალი მფლობელი რიხიანად აცხადებს, რომ მის საკუთრებაში არსებული ვერც ერთი საკითხის დარეგულირებას ვერაფერს აუკრძალავს, მათ შორის კად-

რების შემცირებას და იქვე ხაზგასმით აღნიშნავს, რომ დაუსაქმებელი არავინ დარჩება.

კლინიკის ახლად დანიშნულ დირექტორს ლაშა მიქაუტაძეს მედპერსონალის პრეტენზიები გაუმართლებლად მიაჩნია. მისი განმარტებით, ამჟამად „შუა ქალაქის“ ყველა გადასახადი და ხელფასები დაფარულია. მიქაუტაძე ეხმიანება მის მიმართ გამოთქმულ პრეტენზიებს, როდესაც იგი პოლიკლინიკების თანამშრომლებს თანხების მითვისებაში სდებს ბრალს. იგი ამაზე პასუხისმგებლობას არ გაუბრუნებს და მის მოსაზრებას შემდგომი გარემოებებით ხსნის. **ექიმებზე წინა დირექტორის კონტროლი დაკარგული ჰქონდა და დაწესებულების მოგებას ექიმები იღებდნენ ჯიბეში. მიქაუტაძეს მოჰყავს კონკრეტული მონაცემები — ბოლო ერთი წლის მონაცემებით კომპანიამ 485 ათასი ლარის შემოსავალი მიიღო, აქედან ხელფასებზე დაინახა 300 ათასი, სხვადასხვა ხარჯებს დასჭირდათ 120 ათასი ლარი. ამ მონაცემების შემდეგ კი გამოდის, რომ მოგება წელიწადში 300 ლარზე მეტი არ იყო. ეს არის „შავი ბუღალტერიის“ კვალი. „შუა ქალაქში“ 10 წელია არანაირი აუდიტი არ ჩატარებულა, კლინიკა მოგებაზე არ იყო ორიენტირებული, ამის გამო მედპერსონალს არ სურს ახალი ხელმძღვანელი, — ასკვნის მიქაუტაძე და თვლის, რომ უკონტროლობას მიჩვეულ მაცონტროლებელის გაჩენის სურვილი არა აქვთ.**

დასკვნის მაგივრად

ბობი ბიორბაძე (სამართალმცოდნე): „აქციებით ფონს გასვლა, მიზნის მიღწევა, სამართლის აღდგენა თითქმის არარეალურია, არც ინვესტორია მართალი, როდესაც ამბობს, ქონება ჩემია და შემცირებასა თუ სხვა საკითხების დარეგულირებას ვერაფერს ამიკრძალავსო. ამას ახლად მიღებული შრომის კოდექსი აწესრიგებს, დარღვევებისთვის მნიშვნელოვანი სანქციები გათვალისწინებულია.

როგორც ირკვევა, არც ერთი მხარე არ აპირებს მიმართოს სამართალდამცავ სტრუქტურებს, წინა ხელისუფლების დროს გასაგებია, რომ პროკურატურისთვის, სასამართლოსათვის მიმართვას აზრი არ ჰქონდა, რადგანაც ინვესტორი აუცილებლად აღმოჩნდებოდა ხელისუფლების ელიტას დაახლოებული პირი, მათი ერთგული და ა.შ. მაგრამ 1 ოქტომბრის შემდეგ, სიტუაცია ხომ რადიკალურად შეიცვალა. გაჩნდა ნდობა სამართალდამცავებისადმი, მაშ რა ხდება? — ის, რომ კბილაშვილის უწყებაში საქმეების უსაშველოდ განვლვამ, შესულ საჩივრებსა და განცხადებებზე არადროულმა რეაქციამ მყისიერად გაჩენილი სამართლის პოვნის იმედი, ნდობა მართლმსაჯულებისადმი ნელ-ნელა შეასუსტა, ამიტომაც, რაოდენ სამწუხაროც არ უნდა იყოს, ვუბრუნდებით კარგა ხნის წინანდელს — აქციების პერიოდს, ერთის მხრივ, და ცოტა ხნის წინათ ღრმად ფესვებგადგმულს — ცა ქუდად არ მიაჩნია, დედამინა ქალამნადო, ანუ უკანონობის პერიოდს.

თუ ახალმა პროკურორმა, მისმა განახლებულმა გუნდმა დროულად არ სცადა სიტუაციის რადიკალურად შეცვლა და მოსახლეობამ კიდევ ერთხელ დაკარგა სამართლიანი მართლმსაჯულებისადმი ნდობა, შემდგომ სამართალდამცავი სტრუქტურებისადმი მოსახლეობის კეთილგანწყობის მოპოვებას სერიოზული წლები დასჭირდება“.

პოლიკლინიკების პრობლემებთან დაკავშირებით აბესაძის „დამოძღვრის“ შემდგომ მერიას კომენტარი აღარ გაუკეთებია, ეს ხომ „ნაცების“ სტილია — გააფუჭებენ საქმე და ეგრევე იმალებიან.

ჯანდაცვის სამინისტრო მართალია, თანაუგრძნობს პოლიკლინიკების მედპერსონალს, მაგრამ აცხადებენ, რომ ვერანაირად ვერ დაეხმარებიან მათ, რადგანაც კლინიკები მერიის დაქვემდებარებაშია და სამინისტროს მერიაზე ზემოქმედების არანაირი ბერკეტები არ აქვს.

ალბათ, საჭიროა დავის გადაწყვეტაში ჩაერთოს ახლადგამოცოცხლებული პროფკავშირები, უკანასკნელ ხანს მათმა რამდენიმე საქმეში ჩართვამ, სადაც მფლობელებს, ხელმძღვანელებს თანამშრომლებს უპირისპირდებოდნენ, ორივე მხარისთვის მისაღებ ფინალამდე მიგიყვანა.

ზაზა ბილინძა

© კაკალ გულში

● **სოსოს დაპირისპირება ჩხუბში გადაზრდილი შელაპარაკება კი არ იყო, ეს იმის მესიჯია, რომ საქართველო არასოდეს შეეგუება ნაცების დაუსჯელობას. ნელ-ნელა, კუსნაბივით მიიწევს პროცესები სამოქალაქო დაპირისპირებამდე. ოცნებას ჯერ კიდევ აქვს ხალხის მხარდაჭერა და ბატონო ირაკლი, გამოიყენეთ ეს. წინააღმდეგ შემთხვევაში, თქვენ დაკარგავთ ხალხის ნდობას, რომელიც ნელ - ნელა იკარგება. ერი მოითხოვს, რომ შეჩერდეს ნაცების დანიშვნა თანამდებობებზე, გამოძიებულ იქნას ყველა რეზონანსული საქმე, მათ შორის ლაფანგურის სისხლიანი შოუ. ნუ**

წერტილოვანი ფრაზები

აძლიერებთ ნაცებს, თორემ ჩვენ დასაქვარგი არაფერი გვაქვს, სამშობლო ყოველდღე იკარგება და მეტი რაღა უნდა დავკარგოთ ? როგორც ჩანს, ახალი ხელისუფლების წევრებს, ვერ წარმოგიდგენიათ, რა გელოდებოდათ, რომ ნაცებს გაემარჯვებოდათ. დააფასეთ ერი და მისი მოთხოვნები შეასრულეთ, ასეთ შემთხვევაში თქვენ ვერაფერს მოგერევით, ვერც ვეროპა და ვერც ამერიკა. დაამკვიდრეთ სამართლიანი სახელმწიფო.

● **ინდაურის რეჟიმიდან ქუჩის რე-**

ჟიმის ლოდინში გადართულო საქართველო, ნუ განრისხდები, ნუ გაამტყუნებ, კუჭი ხომ მთელ კაცობაზე გადის.

● **და რა თქვა კახა კალაძემ, ასეთი აუიოტაჟი რო გამოიწვია? აქაც ქართველი ჟურნალისტების კრეტინიზმი და წინადადებაში მთავარი ფრაზის გაურკვეველობაა... კახას გამონათქვამში ის კი არაა მთავარი, თქვე მართლა დებილე-ბო, რომ, „აფრასიძეები კრიმინალები იყვნენ“, არამედ მათი აყვანა როდესაც მოხდა, იყო თუ არა ხელისუფლების**

მხრიდან გადაჭარბებული ძალა გამოყენებული, ეს სულ სხვა თემააა“. აი რას ამბობს მთავარს კახა კალაძე, მთავარი ისააო ჩემო აბადალო ქართველო კოლეგებო, რომ, ცივილიზებული სამყაროში როდესაც ადამიანს იჭერენ, სუპერ კრიმინალსაც კი, ცდილობენ, ისე დაიჭირონ რომ, მის სიცოცხლესაც კი საფრთხე არ შეექმნასო. მარა აბა თქვენ ხო როგორც გაწყობთ, ისე იგებთ ყველაფერს?

● **თუ ფულს არ ჩადებთ, ქართული ბიზნესის პოლიტიკაში სხვა მოიძებნება და ერთხელ ხომ მიიღეთ შედეგები?**

**ამოკრება
ბიბა ბაბრიძი**

ერთი შეხედვით, ძნელი გასაგებია, რატომ უნდა მოგინდეს მსოფლიოს ერთ-ერთ უღამაზეს ქალაქში ჩასულ ადამიანს, უპირველეს ყოვლისა, საავადმყოფო და საპატიმრო მოინახულო! არა, ვთქვათ, ლეგენდარული მთამაგიდა, აივნებიანი ლონგსტრიტი ან ვიქტორიასა და ალბერტის ულამაზესი სანაპირო, არამედ სწორედ ეს საავადმყოფო და საპატიმრო!

1967 წელს მთელი მსოფლიოში იარაგულის გადაწერვის პირველი წარმატებული ოპერაციის ამბავმა. კეიპტაუნელი კარდიოქირურგის კრისტინ ბარნარდისა და მისი პაციენტის ლუის ვაშკანსკის სახელები ყველა პირზე ეკერა. სამწუხაროდ, ვაშკანსკიმ მხოლოდ ორი კვირა იცოცხლა, მაგრამ ეს ოპერაცია მეოცე საუკუნის ერთ-ერთ უმნიშვნელოვანეს მოვლენად იქცა.

კეიპტაუნში რომ ჩავალ, პირველად „გროტე სხიურის“ ჰოსპიტალი უნდა ვნახო, — ჩამიწერია ბლოკნოტში 15 წლის ბიჭს.

კეიპტაუნში, სამხრეთაფრიკის მთავარ დედაქალაქში, 11 ნოემბრის საღამოს ჩავედი და 45 წლის წინანდელი გეგმის თანახმად, მეორე დღესვე ვეწვიე ამ სახელგანთქმულ ჰოსპიტალს, რომელიც ეშმაკის პიკის ფერდობზე მდებარეობს. „ბროტე სხიური“ — ასე გამოითქმის მისი სახელი აფრიკანსზე. სანახავი ბევრი იყო და მოსაყოლიც ბევრი მაქვს, მაგრამ ამ ჰოსპიტალსა და მის უნიკალურ მუზეუმზე — სხვა დროს. ახლა, როცა სამხრეთაფრიკის რესპუბლიკამ ნელსონ მანდელას გარდაცვალების გამო კიდევ ერთხელ მიიპყრო მთელი მსოფლიოს ყურადღება, საპატიმროსი უნდა ვთქვა. ამ საპატიმროს მოინახულება 45 წლის წინათ არ დამიგვამავს. ვერც დავგეგმავდი. მისი არსებობა ნელსონ მანდელას სახელთან ერთად გავიგე. ეს კი გაცილებით გვიან მოხდა, როცა საბჭოთა კავშირის პრესა რადიოტელევიზია ერთმანეთის მსგავსი მოწოდებებით იყო სავსე:

თავისუფლება ლუის კორვალანს! თავისუფლება ანჯელა დევისს! თავისუფლება ნელსონ მანდელას!

საპატიმრო ფართო ყურეში, პანანა კუნძულზე მდებარეობს, კეიპტაუნიდან 7 კილომეტრში, კუნძულს რობენაილენდი ჰქვია, რაც აფრიკანსზე სელაბთა კუნძულს ნიშნავს. 1652 წელს აქ მოსულ პირველ ჰოლანდიელ მებღაურებს სელაბთთან ერთად ჩიტები და პინგვინები დახვედრიათ. ორიოდე წელიწადში კუნძულზე კურდღლები გაუშვეს, რომ ყურეში შემოსულ გემებს პროვინატი შეეცოთ. კურდღლებს კი გამრავლდნენ, მაგრამ პინგვინები გადაშენდნენ. 1800 წელს რობენაილენდზე არც ერთი პინგვინი აღარ იყო. მერე მოხდა სასწაული — 1983 წელს აქ კვლავ გაჩნდა აფრიკული პინგვინების კოლონია და დღეს მათი რაოდენობა 15 ათასს აჭარბებს. თავისთავად ძალზე საინტერესოა პინგვინების ბუნებრივ გარემოში ნახვა, მაგრამ ხალხი რობენაილენდზე მათ გამო არ დადის და არც იუნესკოს მსოფლიო საგანძურის ნუსხაში შეუტანიათ ეს კუნძული პინგვინების გამო. არადა, გაუგებარია, როგორ შეიძლება კუნძულზე, რომლის ფართობი სულ რაღაც 5 კვადრატული კილომეტრია, ამდენი პინგვინი ცხოვრობდეს და მასზე ციხისთვისაც დარჩეს ადგილი! ეს კუნძული კი მსოფლიოში სწორედ თავისი ციხით არის ცნობილი. მისთვის მისჯილი უვადო პატიმრობიდან 17 წელი ამ ციხეში გაატარა სამხრეთაფრიკის რესპუბლიკის მომავალმა პრეზიდენტმა ნელსონ მანდელამ. მის გარდა ამ ციხეში მოიხდა სასჯელი არაერთმა პოლიტიკურმა პატიმარმა, რომელთა უმეტესობა აპარტეიდის წინააღმდეგ იარაღით მებრძოლი სამხრეთაფრიკელი აქტივისტი იყო. მათ შორის არიან

7-მატრიანი მანდელა სახტონ-სიტის მანდელა-სკვერში



უჭირდება იმის წარმოდგენა, როგორ უნდა გაატარო აქ მრავალი წელი და როგორ უნდა გაგიმართლოს, რომ აქედან თავდაღწეული, ორიოდ წელიწადში ქვეყნის პრეზიდენტი გახდე.

ამ პირქუშ კუნძულს ყოველდღიურად იმდენი ხალხი სტუმრობს, რომ ბორანის ბილეთი რამდენიმე დღით ადრე უნდა შეუკვეთო, თუმცა, ბორანი დღეში ოთხჯერ გადის ვიქტორიასა და ალბერტის სანაპიროდან.

კუნძულის კენ მამავალი კეიპტაუნის ხედი ვტკებოდი, — ძალიან მიყვარს ქალაქების ზღვიდან თვალიერება, ისინი ამ დროს სულ სხვანაირები, უფრო ლამაზები არიან, მაგრამ უკან დაბრუნებისას კეიპტაუნი კიდევ უფრო ლამაზი მეჩვენა. მზე ჩადიოდა, მთამაგიდა ნისლში იყო გახვეული და ახალი საფეხურით სტადიონი, რომელიც ბორანის სიჩქარით გვიახლოვდებოდა, ჩამავალი მზის სხივებში ჯერ საფერფლეს ჰგავდა, მერე — ჩიტის

კონგრესი ტარდებოდა და ელგუჯა მისი მონაწილე გახლდათ. ეს სანტდონ-სიტი იოჰანესბურგის თანამგზავრი ქალაქია, თუმცა, მას შემდეგ, რაც იოჰანესბურგის ცენტრი თითქმის მთლიანად დაცარიელდა და სახელმწიფო დაწესებულებები თუ დიდი კომპანიების ოფისები სანტდონ-სიტიში გადმოვიდნენ, უკვე ძნელი გასარკვევია, რომელი რომლის თანამგზავრია — სანტდონ-სიტი იოჰანესბურგისა თუ იოჰანესბურგი სანტდონ-სიტის. კონგრესის შემდეგ ჩვენ რამდენიმე ექსკურსია გვექონდა დაგეგმილი — იოჰანესბურგში, პრეტორიაში, სოუეტოში, სან-სიტიში...

და ყველგან ნელსონ მანდელა გვასვლიდა თან. არა მხოლოდ გიდი თუ მუზეუმის თანამშრომელი, მანქანის მძღოლიც და მალაზიის გამყიდველიც, სასტუმროს პორტიეც და ოფიციალტიც, პოლიციელიც და სხვაც, რაგინდათ თემაზე დალაპარაკებოდი, მანდელას უეჭველად ახსენებდა. ჯიბეშიც მუდამ გვედო

სონ მანდელათა სახეს სამხრეთაფრიკული პრესა, რადიო თუ ტელევიზია. ის ქვეყანაში უაღრესად პოპულარული და უაღრესად პატივდებულია. რჩება შთაბეჭდილება, და ალბათ ასეცაა, რომ ეს არ არის ზემოდან თავსმოხვეული პოპულარობა, ეს ნამდვილი სახალხო სიყვარული და თავყვანისცემა გახლავთ. თუმცა, არ არის გამორიცხული, სამხრეთაფრიკულმა უთომაც ჩართვისთანავე ნელსონ მანდელაზე დაიწყო ლაპარაკი, ეს აქ ანელოტის თემა არასოდეს გახდებოდა.

იოჰანესბურგის დათვლიერები — სას მე და ელგუჯა ბერიშვილს ნამდვილ მანდელასთან შეხვედრის შესაძლებლობაც გვექონდა და ვერაფრით მიპატიებია ჩემი თავისთვის, რომ ეს შესაძლებლობა ხელიდან გავუშვი. არა, ჩვენ არაფერი დაგვიგეგმავს, ნელსონ მანდელასთან შეხვედრის შანსი სრულიად შემთხვევით და მოულოდნელად გაჩნდა. ის იყო, იოჰანესბურგის უკვე დაცარიელებული და საკმაოდ საშინაოდ მიჩ-

როგორ (მერ) შევხვდი ნელსონ მანდელას ბარდასვალეხამდე ოსიოდ დღით ადრე



ახეთი სანტდონ-სიტის მანდელა-სკვერში ამ დღეებში



მანდელას საკანი რობენაილენდის სიხეში

სამხრეთაფრიკის პრეზიდენტი 2008-2009 წლებში კხალიმა პეტრუს მოტლანტე და ქვეყნის დღევანდელი პრეზიდენტი ჯეიკობ ზუმა. თითოეულმა მათგანმა აქ 10 წელი გაატარა. ასე რომ, პოსტაპარტიდული სამხრეთაფრიკის ოთხი პრეზიდენტიდან სამი რობენაილენდის ტუსალი იყო. მხოლოდ ქვეყნის მეორე პრეზიდენტი პრეზიდენტი თაბო მბეკი გადაურჩა მას, თუმცა „სამაგიეროდ“ ამ ციხეში იჯდა მამამისი, გოვან მბეკი, რომელსაც 1963 წელს სამუდამო პატიმრობა მიუსაჯეს და მხოლოდ 1987 წელს გაათავისუფლა ამნისტიით პრეზიდენტი. მა პიეტერ ვილემ ბოთამ.

1991 წლამდე რობენაილენდი ყველაზე დაცული ციხე იყო პოლიტპატიმრებისათვის, 1996 წლამდე კი აქ სისხლის სამართლის დამნაშავეები ისდიდნენ სასჯელს. ხოლო 1997 წლიდან მსოფლიოს ერთ-ერთი ყველაზე უფრო ცნობილი ეს ციხე მუზეუმად არის ქცეული და ამ მუზეუმის პოპულარობა, უპირველეს ყოვლისა, ნელსონ მანდელას სახელს უკავშირდება. კუნძულზე ჩასული ადამიანი, რაგინდ შეზღუდული ფანტაზიის პატრონი იყოს, თავს ამ ციხის პატიმრად წარმოიდგენს, მაგრამ უნაპირო ფანტაზიის პატრონსაც კი გა-

არაერთი მანდელა — 2012 წელს სამხრეთაფრიკის სარეზერვო ბანკის მიერ გამოშვებული სამხრეთაფრიკული რენდის ახალ ბანკნოტებს მანდელას პორტრეტი ახატია. მანდელა ამა თუ იმ ფორმით სულ ჩვენთან იყო იოჰანესბურგშიც, პრეტორიაშიც, სან-სიტიშიც, ყველგან... ყველაზე დიდი მანდელა კი საკუთრივ სანტდონ-სიტიში გვხვდებოდა ყოველდღე თავისივე სახელობის მოედანსა და ვეება მოლში, რომელსაც მანდელასკვერი ჰქვია. ნელსონ მანდელას შვიდმეტრიანი ბრინჯაოს ქანდაკება მანდელა-სკვერის მთავარი ღირსშესანიშნაობა და მშვენება გახლავთ. არაერთი მცდელობის მიუხედავად, ეს ძეგლი ვერაფრით დავიმარტოვებდი მე და ჩემმა ფოტოაპარატმა — ძეგლის წინ მუდამ იდგა მის ფონზე სურათის გადაღების მსურველთა რიგი. სამხრეთაფრიკელები, და არა მარტო სამხრეთაფრიკელები, ისე იღებდნენ მანდელასთან სურათებს, როგორც ეგვიპტის პირამიდებთან ან ეიფელის კოშკთან. ფოტოში, რასაკვირველია, მხოლოდ მანდელას ფეხები ხვდებოდა, მაგრამ მაინც.

მანდელას ძეგლები, მისი პორტრეტები, მისი გამონათქვამები სამხრეთაფრიკის რესპუბლიკაში ყველა ფეხის ნაბიჯზე გხვდება. ნელ-

ნეული ცენტრისაკენ მიმავალ აღმართს შეეწყვიტა, რომ ჩვენმა გიდმა მანქანა აყვავებული ჟაკარანდას ხეებით გადაიასამნის ფერებულ ქუჩაზე გააჩერა და თითქოს სხვათა შორის გვითხრა, ნელსონ მანდელას სახლია, აქ ცხოვრობსო.

ჩვეულებრივი სახლი იყო, კოხტა, მწვანეში ჩაფლული. იმ უბანში ბევრი იყო ასეთი. გიდს რომ არ ეთქვა, ნელსონ მანდელას სახლიაო, არაფრით მიიტყვევდა ყურადღებას. გარედან დაცვა კი არ ჩანდა, ან იქნებ არც ჰყავდა არავითარი დაცვა. ეს იყო მხოლოდ, რომ მე-2 და მე-12 ქუჩების ტროტუარები ამ სახლის წინ ხელოვნური ბალახის ხალიჩით იყო დაფარული.

ახლა მანდელა სახლშია-მეთქი? — ვკითხე გიდს. არ მჯეროდა, რომ ამ კედლების მიღმა შეიძლებოდა ის ადამიანი ყოფილიყო, რომლის სახელი ახალი სამხრეთაფრიკის და მეტიც — ახალი, პოსტაპარტიდული მსოფლიოს სიმბოლოდ იყო ქცეული.

რა თქმა უნდა სახლშია, ის გარეთ აღარ გადისო, — გიდმა, — ამას წინათ იყო ჰოსპიტალში, ახლა კი სახლშია. მანდელა 95 წლისაა. ავადმყოფობს. სახალხოდ ბოლოს სამხრეთაფრიკაში ჩატარებული ფესბურთელთა მსოფლიო ჩემპიონატის ფინალურ მატჩზე გამოჩნდა 2010 წელს.

მაგრამ ის ახლა აქ არის, ჩვენგან რამდენიმე მეტრის დაშორებით, ზის ალბათ საეპარქელში, მუხლებზე პლედი აქვს გადაფარებული და თველმს. ან იქნებ ფანჯარაში იყურება და ჟაკარანდას იასამნისფერი ყვავილებით ტკებუა. შეიძლება სულაც ახალ ამბებს ადევნებს თვალს ტელევიზორში. ან თავის შორეულ წარსულს იხსენებს, რომელსაც ზოგი ტერორიზმად თვლის და ზოგი — რასიზმის წინააღმდეგ ბრძოლად.

პაატა ნაცვლიშვილი.
(დასასრული იმდია)



მანდელას სახლი იოჰანესბურგში



იზივა ადგილი მანდელას ბარდასვალეხის მეორე დღეს

◎ გაყრა

ჟორდანია „პიტესი“ საბოლოოდ დატოვა



მიმდინარე ჟორდანია პოლანდიურ საფეხბურთო კლუბს არენის „ვიტესს“ საბოლოოდ დაემშვიდობა. მიმდინარე წლის ოქტომბრის ბოლოს ჟორდანია, რომელიც მანამდე კლუბის მფლობელი იყო, აქცი-ათა საკონტროლო პაკეტი რუს მი-

ლიარდერ ალექსანდრ ჩიგრინს კის მიჰყიდა. ეს უკანასკნელი 2010 წლიდან ისედაც „ვიტესის“ მთავარი დამფინანსებელი იყო და კლუბის მმართველობა წელში საბოლოოდ თავად აიღო. ამის მიუხედავად, ჟორდანია „ვიტესის“ დირექტორთა საბჭოს თავმჯდომარედ რჩებოდა, მაგრამ პოლანდიური მედიის ინფორმაციით, სამშაბათს ეს თანამდებობაც დატოვა და ბერტ ტუტერტმა შეცვალა.

ქართველის მიერ გავრცელებული განცხადებით თანახმად, „ვიტესს“ ცვლილებები სჭირდება და რუტერტი სწორედ ის ადამიანია, ვინც კლუბს წინსვლაში დაეხმარება, რადგან იქ არსებული ვითარებას შიგნიდან იცნობს.

პოლანდიური მედიის ცნობით, „ვიტესში“ ჟორდანია საბოლოოდ წასვლის მიზეზებს არ აკონკრეტებენ. თუმცა, პოლანდიელი ჟურნალისტები რამდენიმე ვერსიას ასახელებენ, რომლის გამოც ქართველი და არნემული კლუბი გაიყარნენ. ერთ-ერთი ძირითადი

მიზეზი ისაა, რომ ჟორდანია დასახული მიზანი ვერ შეასრულა. კერძოდ, 2010 წლის აგვისტოში, როდესაც იგი კლუბის მფლობელი გახდა, განაცხადა, რომ 3 წლის შემდეგ არნემელი ჩემპიონის ტიტულს ან მინიმუმ ჩემპიონთა ლიგის საგზურს მოიპოვებდნენ.

გარდა ამისა, კლუბის ყოფილი მენეჯერის მიერ განხორციელებული ინვესტიციები ყოველთვის გამართლებული არ იყო. მილიონები დაიხარჯა იმ ფეხბურთელების შეძენაზე, რომლებიც შემდეგ „ვიტესისთვის“ არავითარ ფასეულობას არ წარმოადგენდნენ. ამასთანავე, კლუბში 3 წლის მანძილზე 6 მწვრთნელი შეიცვალა. პლუს ბევრი ფული დაიხარჯა სხვადასხვა მოთამაშეების მენეჯერებზე.

ბერტ რუტერტმა თავისი წინამორბედი შეაქო და თქვა, რომ ჟორდანია კლუბის მშენებლობას კარგი საფუძველი ჩაუყარა. მისი აზრით, ქართველმა „ვიტესი“ უფრო მაღალ დონეზე აიყვანა. ასევე, ჟორდანია სახელს უკავშირდება კლუბისთვის ულტრათანამედროვე სატრენაჟორო კომპლექსის აშენება. პოლანდიური პრესა არც იმას ივინყებს, რომ ჟორდანია გუნდის მოთამაშეებში და „ვიტესის“ გულშემატკივრებში ძალიან პოპულარული იყო.

გიორგი შოთაძე

◎ რაგბი

მსოფლიოს ალაფაზა „პორჯღალოსნები“ ტონგას, აშშ-ს და ჰონგ კონგს შეხვდებიან

საძაბრთმელის 19-წლამდელთა ნაკრები, რომელმაც წლეულს ევროპის ჩემპიონატი მოიგო, 2014 წლის ჰონგ კონგში დაგეგმილ მსოფლიოს ახალგაზრდულ ალაფაზე ითამაშებს და ჯგუფურ ეტაპზე მეტოქეებად აშშ, ტონგა და მასპინძელი ჰონგ კონგი ეყოლება.

აღნიშნული ოთხეული A ჯგუფში ითამაშებს, B-ში კი ერთმანეთს კანადა, იაპონია, ურუგვაი და ნამიბია გაეჯიბრებიან. კალენდრის მიხედვით, ჭაბუკი „პორჯღალოსნები“ პირველ ტურში, 7 აპრილს ტონგას ეთამაშებიან, მეორეში – აშშ-ს, მესამეში კი – ჰონგ კონგს.

შეგახსენებთ, რომ ფინალში ჯგუფების საუკეთესონი გავლენ, ტურნირის გამარჯვებული კი 2015 წლის მსოფლიოს ახალგაზრდული ჩემპიონატის საგზურს მიიღებს.

2014 წლის მსოფლიოს ახალგაზრდული ალაფა. 7-19 აპრილი. ჰონგ კონგი.

A ჯგუფი: აშშ, ტონგა, საქართველო, ჰონგ კონგი.



B ჯგუფი: კანადა, იაპონია, ურუგვაი, ნამიბია.

I ტური, 7 აპრილი

იაპონია-ურუგვაი, კანადა-ნამიბია, საქართველო-ტონგა, აშშ-ჰონგ კონგი.

II ტური, 11 აპრილი

იაპონია-ნამიბია, საქართველო-აშშ, ტონგა-ჰონგ კონგი, კანადა-ურუგვაი.

III ტური, 15 აპრილი
საქართველო-ჰონგ კონგი, აშშ-ტონგა, ურუგვაი-ნამიბია, კანადა-იაპონია.

ფინალური. 19 აპრილი

**A4 – B4
A3 – B3
A2 – B2
A1 – B1**

მანუარ გიორგაძე

◎ ძიუდო

ჭრიკიშვილი მსოფლიოს პირველი ნომარია

საძაბრთმელის ძიუდოისტთა ნაკრების წევრი ავთანდილ ჭრიკიშვილი 2013 წლის სეზონის 81 კილოგრამი წონით კატეგორიის ლიდერად ჩაამთავრებს. ძიუდოს საერთაშორისო ფედერაციამ მსოფლიოს



ოს განასლებული რეიტინგ-სია გამოაქვეყნა და მასზე ევროპის მოქმედი ჩემპიონი და მსოფლიოს ფინალისტი ქართველი სპორტსმენი კონურენტებს გავრიან უპირატესობით უსწრებს.

ახალ რეიტინგში სპორტსმენებს ახლახან ჩატარებული ტოკიოს დიდი სლემის ქულები დაერქვათ. საქართველოს ნაკრები შეჯიბრებაზე გადახალისებული შემადგენლობით გამოვიდა. მთავარმა მწვრთნელმა ირაკლი უზნაძემ გამოცდილ ძიუდოისტთაგან ტატამზე ჭრიკიშვილი და ვარლამ ლიპარტელიანი (90 კგ) გაიყვანა და ორივემ ბრინჯაოს მედალი და 200 ქულა გამოიმუშავა.

ავთანდილ ჭრიკიშვილმა ლიდერობა კიდევ უფრო გაიმყარა და ამჟამად უახლოეს მდევართან, ფრანგ ლუის პიეტრისთან 400-ქულიანი ჰანდიკაპი აქვს, მესამეადგილოსან ბრაზილიელ ვიტორ პენალბერს კი სულაც 694 ქულით უსწრებს. 81 კილოგრამში საუკეთესო ათეულში ლევან ნიკლაურიცაა,

რომელსაც ტრავმის გამო უკვე რამდენიმე თვეა, ტურნირზე არ უჭირდება. სავარაუდოდ, კიდევ რამდენიმე თვე გაუცდება.

ვარლამ ლიპარტელიანი 90 კილოგრამში მეორე პოზიციას იკავებს და ლიდერს, კუბელ ეშლი გონზალესს მხოლოდ 68 ქულით ჩამორჩება. ასევე მეორეა 60 კილოგრამ წონით კატეგორიაში მოჭიდავე ევროპის მოქმედი ჩემპიონი ამირან პაპინაშვილი. მის ანგარიშზე 1896 ქულაა. წონის ლიდერს, იაპონელ ნაოჰიშა ტაკატოს კი 3030 ქულა აქვს.

თავიანთ წონეებში საუკეთესო ათეულში არიან ადამ ოქრუაშვილი (+100 კგ. მე-3 ადგილი) და ლაშა შავდათუაშვილი (66 კგ. მე-6 ადგილი). 73 კილოგრამში ზებედა რესვიაშვილი მე-12 საფეხურზეა. ყველაზე უიმედო მდგომარეობა კი კვლავ 100 კილოგრამშია, სადაც ქართველთაგან ყველაზე მეტი სარეიტინგო ქულა ძიუდოს ფედერაციის ვიცეპრეზიდენტ ლევან ჟორჟოლიანს აქვს. იგი 35-ე ადგილზეა.

კახან დოლიძე

◎ ფეხბურთი

დრონი მეფობენ...



იმწი დრო, იტალიური კლუბები ევროპული ფეხბურთის კანონმდებლები იყვნენ. „სერია-ა“-ს შეხვედრები, იტოცნებო, დღესაც დიდ ინტერესს იწვევს – იქ სომ კვლავაც მრავალი ვარსკვლავი თამაშობს, მაგრამ უწინდელი მიღწევებისა რა მოგახსენოთ.

ბუნებრივია, აღმართს ყოველთვის დაღმართი მოსდევს, მაგრამ ისეთ ფიასკოს, როგორიც აპენინელებმა წლევიანდელ სეზონში განიცადეს, ძნელად თუ წარმოდგენდა ვინმე. თავად განსაჯეთ – პლეიოფში მხოლოდ „მილანი“ გავიდა და ისიც რის ვაივავლაბით, რადგან „აიაქსთან“ გადამწყვეტ საშინაო ბრძოლაში მონაწილეობა მიღწერიდან 30-ე წუთზე გააძევეს, ხოლო ტურინის „იუვენტუსი“ და „ნაპოლი“ ევროპის ლიგაში დაქვეითდნენ.

ამ ფონზე აღსანიშნავია გერმანელთა, ინგლისელთა (4-4) და ესპანელთა (3) წარმატება. ასე რომ, დიდი ალბათობით, გაისად მისში

ლისაბონში ჩემპიონთა ლიგის ფინალს ისევ ამ ქვეყნების წარმომადგენლები გაითამაშებენ.

„ე“ ჯგუფი. „შალკე“ – „ბაზელი“ 2:0, „ჩელსი“ – „სტიაუა“ 1:0.

საბოლოო მდგომარეობა: „ჩელსი“ – 12, „შალკე“ – 10, „ბაზელი“ – 8, „სტიაუა“ – 3 ქულა.

„მ“ ჯგუფი. „ნაპოლი“ – „არსენალი“ 2:0, „მარსელი“ – „ბორუსია“ 1:2.

საბოლოო მდგომარეობა: „ბორუსია“ – „არსენალი“, „ნაპოლი“ – 12-12, „მარსელი“ – 0 ქულა.

„ზ“ ჯგუფი. „ატლანტიკი“ – „პორტუ“ 2:0, „აუსტრია“ – „ვენეტი“ 4:1.

საბოლოო მდგომარეობა: „ატლანტიკი“ – 16, „ვენეტი“ – 6, „პორტუ“, „აუსტრია“ – 5-5 ქულა.

„თ“ ჯგუფი. „ბარსელონი“ – „სელტიკი“ 6:1, „მილანი“ – „აიაქსი“ 0:0.

საბოლოო მდგომარეობა: „ბარსელონი“ – 13, „მილანი“ – 9, „აიაქსი“ – 8, „სელტიკი“ – 3 ქულა.

კოკა კოვასიძე

◎ ჭირვეული

რონალდუ „ოქროს ბურთის“ სპონსორი დაეწინაურა

მაღრიდის „რეალის“ ვარსკვლავმა კრიშტიანუ რონალდუმ „ოქროს ბურთის“ გადაცემის ცერემონიაზე დასწრება გადაწყვიტა. ამის შესახებ Caden a Cope იუწყება.

ფიფას ერთ-ერთი წარმომადგენელი რონალდუს ტელეფონით ესაუბრა და პორტუგალიელისგან თანხმობა მიიღო. ფიფას პრეზიდენტ იოზეფ ბლატერთან არცთუ თბილი დამოკიდებულების გამო, „რეალის“ შემტევი ცერემონიაზე დასწრებას არ აპირებდა, მაგრამ გადაწყვეტილება შეცვალა.

შეგახსენებთ, რომ „ოქროს ბურთის“ გადაცემის ცერემონიალი იანვარში ჩატარდება.

ვიტალი ჯაფარიძე



◎ ინტერნეტიდან

მარადონა ცოლთან შერიგებას აპირებს

დიმიტრი მარადონა თავის ცოლს კლაუდიას უკვე იმდენჯერ შეურიგდა და გაშორდა, რომ მშობლების ამ ყოველად უცნაური ურთიერთობებით მარადონას ქალიშვილებიც დაიღალნენ და უკვე აღარც კი ცდილობენ, რომ დაშორებული მშობლები შეერიგონ.

უკვე დაახლოებით სამი წელია, რაც დიეგო და კლაუდია კვლავ დაშორებული არიან და ამ ხნის მანძილზე მარადონას დრო უქმად არ დაუტარგავს – სამი ოფიციალური საყვარელი გამოიცვალა და, სავარაუდოდ, არც ერთდღიან რომანებზე უთქვამს უარი.

ახლა კი ბულგარული მედია წერს, რომ დიეგო მარადონა კვლავ ცოლთან შერიგებას აპირებს და საამისოდ უკვე დაუწყია მოქმედებები. დიდი ალბათობით, მარადონა ცოლს კიდევ ერთხელ შეურიგდება, რადგან აქამდე მისი ასეთი მცდელობები ყოველთვის წარმატებით დასრულებულა.

როსტომ რაჭველიშვილი



© რა გვიჟღავნა ქუთაისის პარლამენტი?

საქართველოს პარლამენტს ცაში გაჟრენა 9000 ლარი დაუჯდა

სამდღიანო მუშაობის მიზნით, საქართველოს პარლამენტს 50 დეპუტატის ქუთაისში ჩაყვანა 9 000 ლარი დაუჯდა. კერძოდ, ორი დღის წინ 50 კანონმდებელი ქუთაისში ჩარტერული რეისით ჩააფრინეს, რის გამოც, საკანონმდებლო ორგანოს საკუთარი ბიუჯეტიდან სოლიდური თანხის გაღება მოუწევს.

მართალია, მერვე მონვევის პარლამენტში კვორუმის საკითხი ტრადიციული პრობლემაა, მაგრამ იმისათვის, რომ მიმდინარე კვირას, პლენარული სხდომების ჩატარება საფრთხის ქვეშ არ დამდგარიყო, საკანონმდებლო ორგანოს პოლიტიკურმა ხელმძღვანელობამ გადაწყვეტილება მიიღო, რომ დეპუტატები ქუთაისში თვითმფრინავით ჩაეყვანათ.

ქუთაისში დეპუტატების ჩაფრენაში ახალი არაფერია, რადგან რიგი კანონმდებლები აქამდეც დაფრინავდნენ, თუმცა, საკუთარი სახსრებით. გუშინ კი, პარლამენტს 9 000 ლარის გადახდა საკუთარი ბიუჯეტიდან მოუწია.

დეპუტატების ფრენაში საგანგაშოს ვერაფერს ხედავს მმართველი ძალა და ფინანსთა მინისტრი ნოდარ ხადურის უმცირესობა კი აცხადებს, რომ „ოცნება“ დაფრინავს, ხოლო ნაციონალები „დალოდავენ“.

ნოდარ ხადურის განმარტებით, პარლამენტს თავისი ბიუჯეტი აქვს გამოყოფილი და უნება დამატებით ხარჯებს არ ითხოვს.

იქიდან გამომდინარე, რომ ზართარი ახლა დაიწყო და წინ გრძელი პერიოდი, დეპუტატები გა-

არძელებენ თუ არა ფრენებს, პარლამენტის აპარატის ხელმძღვანელი ზურაბ მარაქველიძე განმარტავს, რომ 9 ათასი ლარი პატარა ფული არ არის, მაგრამ ადგილსამყოფელი გასათვალისწინებელია.

მარაქველიძის ინფორმაციით, გუშინ, ჩარტერული რეისი ყველა დეპუტატისთვის იყო გათვალისწინებული, მაგრამ უმცირესობის წევრებს არ უფრენიათ.



თუ ვინ ჩაფრინდა ქუთაისში, ამის გარკვევა ძნელი აღმოჩნდა, რადგან კანონმდებლებმა ე.წ. კოპიტნარის აეროპორტი VIP გასასვლელიდან დატოვეს. მოქალაქეთა გასავლელით მხოლოდ ან მიროტაძემ და დავით ბერძენიშვილმა ისარგებლეს.

ალსანიშნავია, რომ უმცირესობის წევრები ქუთაისში ავტომო-

ბილებით ჩავიდნენ და დავით ნარმანიას უწყებას მოუწოდებენ გზები განმინდოს.

„დავით ნარმანიას თბილისის მერობას უპირებენ და თუ მისი უწყება ასეთი მაგარია და მთავრობაც ასეთი მაგარია, გზებს ვერ განმინდენ?! ბოლო ათი წლის მანძილზე, საქართველოში, რიკოთის უღელტეხილი ოც წუთზე მეტ ხანს არ ყოფილა ჩაკეტილი

და გზებს რატომ არ წმენდენ?! ფაქტია, რომ „ოცნება“ დაფრინავს, ხოლო ნაციონალები დაელოდავენ“, — განაცხადა პარლამენტის ვიცე-სპიკერმა გიორგი ბარამიძემ.

მეორე ვიცე-სპიკერი ზვიად ძიძიგური ქუთაისში ავტომობილი ჩავიდა, თუმცა, ამბობს, რომ ეს პირველი პრეცედენტია, როცა

დეპუტატების ფრენის ხარჯი უწყებამ დაფარა.

„გვიკიჟინებენ, რომ ქუთაისში პარლამენტი დატოვებო, მაგრამ ისიც არ უნდათ, რომ ზოგჯერ, ვიფრინოთ კიდეც?! ვერ ვიქნებით — „ჭრელი პეპელა“ — ნურც მოფრინდებით და ნურც გაფრინდებით. 9 ათას ლარზე ლაპარაკობთ, მაგრამ გავიწყდებათ, 150 დეპუტატისა და 800-კაციანი აპარატის ბინების უზრუნველყოფისთვის, რა თანხა იხარჯება? ამას გარდა, განუზომელ ხარჯებთან არის დაკავშირებული სანავის ხარჯებიც. ამას თუ დაინგარიშებთ, ნახავთ, რომ 9 ათასზე ცხრაჯერ მეტი თანხები იხარჯება“, — განაცხადა ზვიად ძიძიგურმა, რომელსაც კითხვით მივმართეთ — „რატომ არ ჩავიდნენ ქუთაისში დეპუტატები კვირას, რომ ორშაბათს, პარლამენტში გამოცხადებულიყვნენ?“, რაზეც ძიძიგურმა გვიპასუხა, რომ უამინდობის გამო, გზა კვირასაც ჩაკეტილი იყო.

ძიძიგურის პასუხზე ნათქვამი „ფიცო მწამს და ბოლო მაკვირვებს“, რადგან კვირას გზებზე არსებული ვითარება საკუთარი თვლით ვიხილეთ. ამ შემთხვევაში, კვირას პრობლემას გზა კი არ წარმოადგენდა, არამედ ამ პარლამენტში დამკვიდრებული მანკიერი ტრადიცია, რომ დეპუტატები საკანონმდებლო ორგანოში ცხადდებიან სასესიო კვირის ორშაბათს, დღის მეორე ნახევარში, ან სამშაბათ დილით.

რაც შეეხება ხარჯებს, ჩარტერულ რეისში გადახდილი 9 ათასი ლარის გარდა, უწყებას თბილისში დაბრუნებამდე, დეპუტატებისა და აპარატის თანამშრომელთა ბინების უზრუნველყოფის მიზნით, ყოველთვიურად, დაახლოებით 400 ათასი ლარის დაფარვა მოუწევს, შენობის შენახვა 90-100 ათასი ლარი დაუჯდება, ხოლო 80 ავტომობილზე სანავის გაცემისთვის დაახლოებით 70 ათასი ლარის გადახდა მოუწევს.

თეონა მანაგაძე



გიორგი ლომინაძე, ანზორ ბურჯანაძე, ვახტანგ ყოლბაია, კლიმენტი ჯანჯღავა, ოთარ ჭითანავა, დემურ გადელია, გენო კალანდია, დილარ ივარდავა, თამაზ იმედაძე, კორნელი კინწურაშვილი, დემურ მიქაძე, ვაჟა აბაყველია, ჯამბულ წულაია, ვაჟა თორდია, გრიგოლ ხვიტია, ჯემალ გასოკიძე, თამაზ შონია ღრმა მწუხარებით იუწყებიან უახლოესი მეგობრის, უკეთილშობილესი პიროვნების, ღირსეული მამულიშვილის

პასტანა

კპარასხელიას

გარდაცვალებას და თანაუგრძნობენ განსვენებულის ოჯახს.

© ინფორმაცია

დააკავეს „ადიდის“

ფირმის საქონლის

ყალბი

დაგზავნისთვის

სსმისი სასაქონლო ნიშნის მართლსაწინააღმდეგო გამოყენების ფაქტზე საგამოძიებო სამსახურმა რამდენიმე პირი დააკავეს.

როგორც საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს საგამოძიებო სამსახურიდან იტყობინებიან, სამსახურის თანამშრომლებმა დიდი ოდენობით სხვი-



სი სასაქონლო ნიშნის მართლსაწინააღმდეგო გამოყენების ფაქტზე, ბრალდებულის სახით სისხლის სამართლის პასუხისგებაში მისცეს მოქალაქეები: პოლიკარზე არველაძე, ავთანდილ ოქროპირიძე და ედუარდ აკოფოვი.

— გამოძიებით დადგინდა, რომ აღნიშნულმა მოქალაქეებმა წინასწარი შეთანხმებით, ჯგუფურად, მცნეთაში არსებულ სამკერვალო ფაბრიკაში, „ადიდის“ ოფიციალური მწარმოებლის შესაბამისი ნებართვის გარეშე, კუსტარულად დაამზადეს და შემდგომ რეალიზაცია გაუკეთეს „ადიდის“ ფირმის სამარკო ნიშნით ნიშანდებულ დიდი ოდენობით სპორტულ ტანსაცმელს, — აცხადებენ აღნიშნულ სამსახურში.

გამოძიება საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 196-ე მუხლის მე-3 ნაწილით მიმდინარეობს, რაც 3-დან 5 წლამდე ვადით თავისუფლების აღკვეთას ითვალისწინებს.

ინტერპრესი

© დედაქალაქი

„მიუსაფართა კუთხე“ მოსკოვის პროსპექტზე



უსახლკარობა და მიუსაფრობა წლის ნებისმიერ დროში აუტანელია, მაგრამ სიმკაცრით ზამთარი მაინც სხვაზე მეტად დაუნდობელია. სხვა დროსაც აწუხებს ქუჩაში უპატრონოდ დარჩენილ ხალხს სიცივე და შიმშილი, მაგრამ საკუთარი უმწიფობისა და უძლურების შეგრძნება ახალი წლის მოახლოებასთან ერთად უფრო მეტად რომ უმძაფრდება, ეს ამბავი სხვას თავი რომ დაგვანებოთ, მსოფლიო ხალხების უამრავ საახალწლო ზღაპარშია მოთხრობილი.

ზღაპრებში ყველა ჯადოსნური ცვლილება გაჭირვებული კაცის ყოფაში კეთილი ძალის ჩარევით იწყება, რომელიც სხვადასხვა სახით წარმოჩენდება ხოლმე. ასეთი „კეთილი ჯადოსნის“ როლი წლეწანდელ მოღუშულ დეკემბერში თბილისელ უსახლკაროებს ქვეყნის თავდაცვის სამინისტრო მითაგან საქმეთა სამინისტროსთან ერთად მოეგონა, რომლებმაც მათთვის დროებითი თავშესაფარი მოაწყეს **მოსკოვის პროსპექტის №29-ში**. მართალია, დღესდღეობით დედაქალაქში დაახლოებით რამდენიმე ათასი „ბომჟია“ (მათი ზუსტი ოდენობა არავინ იცის) და ყოფილი ავტოგასამართი სადგურის ტერიტორიაზე განთავსებული ის 60 კაცის დამტვერი ზუთი სამხედრო კარავი მართლაც რომ ზღვაში წვეთია, მაგრამ ეს ექვსი ათეული კაცი მაინც ხომ მოცილებდა ქუჩას, ცხელ საკვებს ყოველდღე მიიღებს და ღამეს თავის ლოგინში და არა სადღაც ნავის ყუთის უკან გაათევს? განა ეს დიდი საქმე არ არის?

კარვებში სინათლეცაა გაყვანილი და შეშის ღუმელებიცაა დადგმული — ყველაფრის მონტაჟი გუშინ დასრულდა. იქ განთავსებული ხალხისთვის ასანყობ სახლებში ცალკე მოენციო სამედიცინო პუნქტი, სამზარეულო და სასადილო, ასევე ბიოტუალეტი.

„მიუსაფართა კუთხეს“ მოსკოვის პროსპექტზე პირველივე „მდგმურებიც“ გუშინვე გაუჩნდნენ — თბილისელი ალბერტ სარქისიანი, რომელიც ბოლო ათი წელია, ქუჩაში ცხოვრობს, ხეივანი კაცი სერგო ქათამაძე, სოხუმიდან დევნილი რუსლან ბერია, რომელიც 13 წელია

საკუთარი საცხოვრისის ამოო მოლოდინშია, მანამდე კი რუსეთს იყო გადახვეწილი, მერე იქიდანაც გამოუშვეს, შენ სამშობლოში წადიო, თუმცა, როგორც აღმოჩნდა, არც აქ ელოდნენ მაინცდამაინც სულმოუთქმელად...

მოკლედ, ყველა აქაურ ბინადარს თავისი მწარე თავგადასავალი და უბედურებით აღსავსე ბიოგრაფია აქვს, ყველას და ყველაფერს ვერც ერთი საგაზეთო პუბლიკაცია ვერ დაიტევს. ამდენად, ქართველი ძალოვანი სამინისტროების ამ ერთობლივმა აქციამ აქაურ ბინადრებს, რომ იტყვიან, სულზე მოუხსნო, რისთვისაც მაღლობა მათ, მაგრამ ერთი სათქმელი ჩვენც გვაქვს და ამას ყოველგვარი ნიშნის მოგების გარეშე ვამბობთ: წინამდებარე მასალაზე რომ მივდიოდით, გზად რამდენიმე უსახლკაროს გადავეყარეთ, რომელიც კითხვა-კითხვით ცდილობდა ხუთკილომეტრიან მოსკოვის პროსპექტზე ამ „ალთქმული კუთხის“ მიგნებას, თუმცა კი, გამგელე-გამომგელე-თაგან დანამდვილებით ვერაფერს იგებდა. ის ადგილი ჟურნალისტებმა კი მივასწავლეთ, მაგრამ უკმაყოფილების შეგრძნება მაინც დავგრჩა: როცა ასეთი სასიკეთო საქმე კეთდება, ამბავი მის შესახებ, უწინარესად, ზუსტი ადგილმდებარეობის მითითებით, თავად მომწყობებამაც მაქსიმალურად უნდა გაახმაურონ და ტელევიზიების თუ რადიოარხების ჩვენმა კოლეგებმაც იზრუნონ ცნობის მოსახლეობამდე მიტანაზე.

თუ რატომ იყო ყოველივეს შესახებ საკმაოდ მწირი ინფორმაცია და რატომ შეიტყო ამის შესახებ გაჭირვებული ხალხი „უმავ-თულო ტელეგრაფით“, რომელიც კომუნიკაციის ყველა საშუალებაზე უსწრაფესია, სავსებით გასაგებია: ხუთ კარავში მხოლოდ ექვსი ათეული კაცის დატევვა შესაძლებელი, უსახლკარო კი ათასობით ადამიანია, ამდენად...

მიუხედავად ამისა, მაინც მტკიცედ გვწამს, რომ თავშესაფრის მიღების შანსი ყველას ერთნაირად უნდა ჰქონდეს ისევე, როგორც ინფორმაცია ასეთი სასიკეთო საქმის თაობაზე.

ოთარ ტურაბალიძე

ილგუჯა ნადარეიშვილის ფოტო.



ჟომო საკიანისი

უბარი წაგალი „გადნიარების პორმონი“ ყოფილა

ამერიკელმა მკვლევარებმა უილიამ რა-ისმა, ურბან ბრაიბერგმა და სერე გა-რილესმა დასკვნა გამოაქვეყნეს: არატრადიციულ სექსუალური ორიენტაციას ადამიანებში არა გენები ან ალზრდა, არამედ არასწორად დახვეწილი ზოგიერთი ცილა განაპირობებს.

რამდენიმე უნივერსიტეტში ჩატარებული კვლევების შედეგად მეცნიერებმა ახალი, მეტად ორიგინალური ჰიპოთეზა წამოაყენეს, რომლებიც, ზოგადად, არატრადიციული სექსუალური ორიენტაციის წარმოშობის მიზეზებს, მათ შორის... ადამიანებშიც ეხება. ეს ბოლო თეზისი ნუ გაგიკვირდებათ, ბატონებო: ბევრმა, შენაძლოა, არც იცოდეს, რომ არატრადიციული სექსუალური მოქცევა ცხოველთა სამყაროშიც საკმაოდ ფართოდ გავრცელებული მოვლენაა. მეცნიერებმა ახსნეს, თუ რატომ ჩნდებიან ლესბოსელი ქალები და გეი-მამაკაცები. ამ ახსნის აუცილებლობა თაობიდან თაობაში ასეთი ხალხის გამუდმებით დაბადებამ განაპირობა — საქმე ისაა, რომ ლესბოსელები და გეები უხსოვარი დროიდან არსებობენ, რაც ისტორიული ქრონიკებით უტყუარადაა დადასტურებული. ისინი ახლაც მრავლად არიან, თანაც ბოლო დროს მათ რიცხვმა ძალიან მოიმატა და **ეს აშკარად იშვიათი პრცენსიაა.**

ლოგიკა გვეკარნახობს, რომ რადგან ჰომოსექსუალისტები ინტიმურ ურთიერთობაში უმეტესწილად თავისივე სქესის წარმომადგენლებთან შედიან, საპირისპიროსთან კი ამას საკმაოდ იშვიათად აკეთებენ, მაშასადამე ბიოლოგიური შთამომავლობის ყოლის ალბათობა მათ

თვის მინიმალურია. ამდენად, ევოლუციის პროცესში ისინი თითქმის უნდა გადაშენებულიყვნენ, არადა პირიქით ხდება — მათი რიცხვი სულ უფრო მეტად მატულობს. თანაც საქმე პარადოქსთან გვაქვს: ჰომოსექსუალისტები წმინდად სექსუალური ორიენტაციით სრულიად ნორმალურ ოჯახებში იზადებიან.

იმის გამო, რომ ეგრეთ წოდებული „ჰომოსექსუალიზმის გენი“ აღმოჩენილი ჯერაც არ არის, მეცნიერები ვარაუდო-



ბენ, რომ ის სულაც არ არსებობს. ამიტომ მეცნიერები პრობლემას **ეპიგენეტიკის**, ბიოლოგიაში გენეტიკაზე ერთგვარად „ზემდგომი“ სფეროს თვალსაზრისით უდგებიან. ამ შედარებით ახალი სამეცნიერო დისციპლინის სპეციალისტები გენების ექსპრესიის მექანიზმებს შეისწავლიან. გამოკვლევების ავტორების განცხადებით, **ადამიანს უმრავლეს შემთხვევაში არა გენები, არამედ მათივე არასწორად წამოყვანილი ინფორმაცია აძლევს.** ამის არსი კი იმაში მდგომარეობს, რომ მაგრად შეფუთული დნკ-ს ჯაჭვები გარკვეულ ცილებზე, ჰისტონებზეა

დახვეული, რომლებიც ჩასახვის დროს მამაკაცისა და ქალის ჰისტონები ჩანასახის უჯრედებში ინერგება, სადაც აუცილებელი ინფორმაცია იკითხება, ხოლო მშობლების დნკ-ს ჰისტონები ნაღვურდება. მაგრამ ეს მექანიზმი ზოგჯერ მოიშლება ხოლმე, რაც ნაკითხვაში დაშვებული შეცდომებისა და გაუზიარებული ჰისტონების არსებობაში გამოიხატება. ამის შედეგად მამრი სქესის ჩანასახს შესაძლოა ჭარბი „ქალური“, ხოლო მდედრისას კი ზედმეტი „მამაკაცური“ ინფორმაცია გამოეყვას. ამდენად, მკვლევართა მტკიცებით, გეების გაჩენაზე პასუხისმგებელი არიან მდედრი, რომლებმაც თავიანთ ვაჟებს ქალური „ნიშანი“ დაადეს, ხოლო ლესბოსელების გაჩენაზე კი მამები, რომლებმაც გოგონებს თავიანთი ჰისტონები „გააყილეს“.

საგანგებოდ აღვნიშნავთ, რომ გეებისა და ლესბოსელების გაჩენის სხვა, არანაკლებ საგულისხმო ვერსიებიც არსებობს. მაგალითად, იტალიელი მკვლევარი ანდრეა ამაპერიკიანი მაინც გენეტიკური ჰიპოთეზის მომხრეა, თუმცა ამაზე „პასუხისმგებლობას“ ქალებს აკისრებს, რომლებიც მამაკაცური ჰომოსექსუალიზმის გენებს ავრცელებენ. ჩინელი ბიოლოგი იან ლიუ კი მიიჩნევს, რომ გეებად მამრები თავად გადაიქცევიან იმის გამო, რომ მათ ორგანიზმში სეროტონინის, ანუ როგორც მას უწოდებენ „ბედნიერების ჰორმონის“ დეფიციტია. ამასთან იგი ამტკიცებს, რომ გაუკუღმართებული ორიენტაციის შეცვლა საცხებით შესაძლებელია, ხოლო მისი წამალი კი იგივე სეროტონინია.

ნინო ალექსანდრიძე

ჩვენი პრესდაიჯესტი

გაქმნა გზისკენი



„პატიმრების მდგომარეობა ციხეებში ახალშობილ შვილებში“

— აცხადებს ადამიანის უფლებათა საპარლამენტო კომიტეტის თავმჯდომარე ევა ბესელია და ირმუნება, რომ სამართლიანობის აღდგენის კუთხით ძალიან ბევრი რამ გაკეთდა. — მე ძალიან მანუხებს ის მდგომარეობა, რაც არის ციხეებში. ვურჩევდი ყველას, რომ შიმშილობით ნუ შეეცდებიან, თავიანთი ჯანმრთელობა დააზიანონ და საკუთარ თავს ავნონ. ჩვენ პატიმრებისთვის ბევრი რამ გავაკეთეთ და კიდევ ვაპირებთ გადავდგათ გარკვეული ნაბიჯები. მუდმივად მაქვს პატიმრებთან კონტაქტი, მაგრამ ამ პროცესს დრო სჭირდება. პატიმრების მდგომარეობა აბსოლუტურად შეცვლილია.

„ახალი თაობა“

„სომხეთის გაქვითვის შვიარაღმა საპარტოლო საფრთხის უმცირესი“

— ამომბენ ექსპერტები, — საზღვართან მდგარ რუსულ „ბუფერს“ შეეძლება, დააფიქსირონ და მიზანში ამოიღონ საქართველოს შეიარაღებული ძალების მთავარი საავიაციო ბაზიდან — მარნეულის აეროდრომიდან აფრენილი ქართული საბრძოლო თვითმფრინავები. სამხედრო ექსპერტის ვახტანგ მაისაიას თქმით, მას შემდეგ, რაც სომხეთმა ევროკავშირში გაწევრიანებაზე უარი საბოლოოდ განაცხადა, კრემლმა ყაზახეთთან ერთად მას ერთიანი ჰაერსაწინააღმდეგო სისტემების შექმნა შესთავაზა და ბოლო დღეების გაძლიერებული შეიარაღებაც ამის შედეგია.

„რაზონანსი“

მაჟორიტარული არჩევნები უმცირესი?

ამას არ უარყოფს პარლამენტის ვიცე-სპიკერი მანანა კობახიძე, — გულახდილად გეტყვით, დღეს რას ვაკეთებთ მაჟორიტარები რაიონებში? მაჟორიტარი წარმომადგენს რაღაც შუამავალ რგოლს ადგილობრივ მმართველობასა და ცენტრალურ ხელისუფლებას შორის. როცა საკითხი რთულად მოსაგვარებელია, მაჟორიტარი ერევი და პრობლემა მიგაქვს მთავრობამდე. მოდით, გულახდილად ვთქვათ, როცა სისტემა გამართულად მუშაობს, ეს შუამავალი რაღა საჭიროა.

„ალია“

რეკლამა „საქართველოს 299-62-77; 599 32-85-76. რესპუბლიკაში“

პარიზა!

ფრთხილად, კლექტროპოპრი!

ძალთა მიმართ ძალადობის, მით უმეტეს გაუპატიურების მსრივ ისრაელი მსოფლიოში ერთ-ერთ ბოლო ადგილზეა: იქ ეს მაჩვენებელი ძალიან დაბალია, თუმცა, მიუხედავად ამისა, ერთ-ერთი იქაური ფირმის სპეციალისტებმა ქალის საგანგებო საცვლები მოიგონეს, რომელიც მშვენიერი სქესის წარმომადგენლებს... სექსუალური ძალადობისგან დაიცავს!

საქმე ისაა, რომ ისრაელის საზოგადოებაში ყოველ გაუპატიურებას ისეთივე რეზონანსი მოჰყვება ხოლმე, როგორც ნებისმიერ ტერორისტულ აქტს. კანონმდებლობა კი ძალადობის ამ გამოვლინების მიმართ წლიდან წლამდე მკაცრდება. ქალის ჩივილის შემთხვევაში მამაკაცის მხრიდან ფიზიკური დაახლოების ნებისმიერი ცდა შესაძლოა სისხლის სამართლის საქმის აღძვრის საფუძველი გახდეს.



მაგრამ, როგორც აღმოჩნდა, ებრაელ ქალბატონებს კანონის დაცვის გარდა ფიზიკური დაცვა სჭირდებათ.

ქალის ახალი საცვლის დახვეა ან დანთი გაჭრა შეუძლებელია, მისი გახდა მხოლოდ საგანგებო შესაკრავის გახსნის შემდეგაა შესაძლებელი, რომელიც იმდენად ეშმაკურადაა დამალული, რომ სიჩქარეში მოძალადე მას ვერასდროს მიაგნებს. ამ ტრუსების მწარმოებლები ტრაბახობენ: მათი პროდუქცია სულაც არ ჰგავს შუასაუკუნოვან „ერთგულების ქაბარს“, მას მოდური დიზაინი აქვს და არც ტანსაცმელში ჩანს. ტელევიზიით ვიდეოკლიპს აჩვენებენ, რომელზეც აღბეჭდილია, თუ როგორი სერიოზულობით ხაზავენ დაფეხზე მოდელირების საცვლის ესკიზებს, ხოლო ქალიშვილები საკუთარ თავზე მის სარგებლობას რეკლამირებენ. სასაცილო ისაა, რომ ამ ვიდეორგოლში მონაწილე ქალიშვილებს ასეთებს ისეთი მჭმუნვარე გამოქცევა აქვთ, თითქმის მათ მართლაც ყოველ დღე რამდენჯერმე აუპატიურებდნენ.

თუმცა, მთელი აურზაურის მიუხედავად, ებრაული საცვლები მაინც არაა „ტექნიკის ბოლო სიტყვა“. ცოტა ხნით ინოვაციებმა მწარმოებლებმა GPS-ით აღჭურვილი საცვლები წარმოადგინეს — ამის მიზანი ისაა, რომ პოლიციამ უმალ დააადგინოს, თუ კონკრეტულად სად ხდება გაუპატიურება. გარდა ამისა, ტრუსი აღჭურვილია... ელექტროშოკერით (?!). შეგიძლიათ წარმოადგინოთ მოძალადის სიფათი, როცა უადგილო ადგილზე შეღწევის მცდელობისას ძლიერ ელექტროდარტყმას მის „სიამავეს“ მიაყენებენ?!

ცინცხალი ანკალოტა

მიმდინარეობს გადაცემა „ყველაზე ჭკვიანი“. წამყვანი სვამს კითხვას „სტაფილო, ხახვი, კარტოფილი, მერსედესი. რომელია ამთგანზედმეტი?“ მესუთელასელი მისი უპასუხებს:

— სტაფილო, ხახვი, კარტოფილი.

* * *

— მამი, გველები როგორ ლაპარაკობენ?

— დედიჯან, რად დუხართ? ვერ ხედავთ, თქვენს შვილიშვილს ანტერესებს, — მიუბრუნდება კაცი სიდედრს.

* * *

ძმარი მივლინებიდან დაბრუნდება და ცოლს საყვარელთან წაასწრებს საწოლში. გადარეული ქმარი ცოლის საყვარელს ებრძოდება და ახრჩობს. ცოლი კივილით გარბის მეორე ოთახში.



მოჩნუბართ კი ქანცი გაუწყდათ და ქმარმა თავისი ცოლის საყვარელს შესთავაზა:

— მოდი, თავი მოვიმკვდარუნოთ, ოთახში დაბრუნებული ცოლი კი ჩვენგან ვისაც დაიტრებს, იმისი იყოს.

შეთანხმდნენ. სირუმი ჩამოვარდა... ნელა იღება კარი, ცოლი ყურადღებით ათვალერებს იატაკზე გაშლართულ მამაკაცებს და ამბობს:

— ჟორა, შემოდი. ამით ერთმანეთი დაუხოცავთ.

* * *

— ცოლი შევბუღებაშია. შარვლები კი საშინლად დამიბინძურდა. ამიტომ ჯინსი ვიყიდევ, მაგრამ გრძელი გამოდგა და მთელი ღამე გამოკლებდი.

— ყოჩაღ, მაგარი ხარ! მაგრამ შორტებით რად მოხვედი?

კადრი



ავტორთა საშუალოდ! რედაქციის მიერ შეუკვეთი მასალები დაიბეჭდება ავტორთა ხარჯით. ავტორთა მოსაზრებები, შესაძლოა, მუდამ არ ემთხვეოდეს რედაქციის პოზიციას. ფაქტების სიზუსტეზე პასუხს აგებენ ავტორები.	საქართველოს რესპუბლიკა SAKARTVELOS RESPUBLIKA გ. ბეჟინიანი (მთავარი პარამეტრი) დ. 19 ინფორმაცია 66434	გამომცემელი: შპს „თბილისი-1“ გაზეთი „საქართველოს რესპუბლიკის“ გამომცემელი“ ტ. 599 79-76-79) შპს „ახალი საუკუნე“ იბეჭდება „კოლორში“ (რეკინგის ჩიხი, № 20)	uac(უაკ) 070.4(479.22) 323 ISSN 2233-3851 9 772233 1385001	მთავარი რედაქტორი ალექს ასლანოვილი 299-62-77; 599 56-81-86	პასუხისმგებელი რედაქტორები: გურამ გომიგაშვილი 599 53-76-16; რუსლან რუსია 599 17-21-21; საბრატაძე დიმიტრი 599 36-00-35 პასუხისმგებელი მდივანი გაბუაია გიორგი 514 33-33-24
--	--	--	---	--	--